Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

Anul VI
Nr. 9 (265)
Joi
29 februarie
1968
8 pagini - 1 leu

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

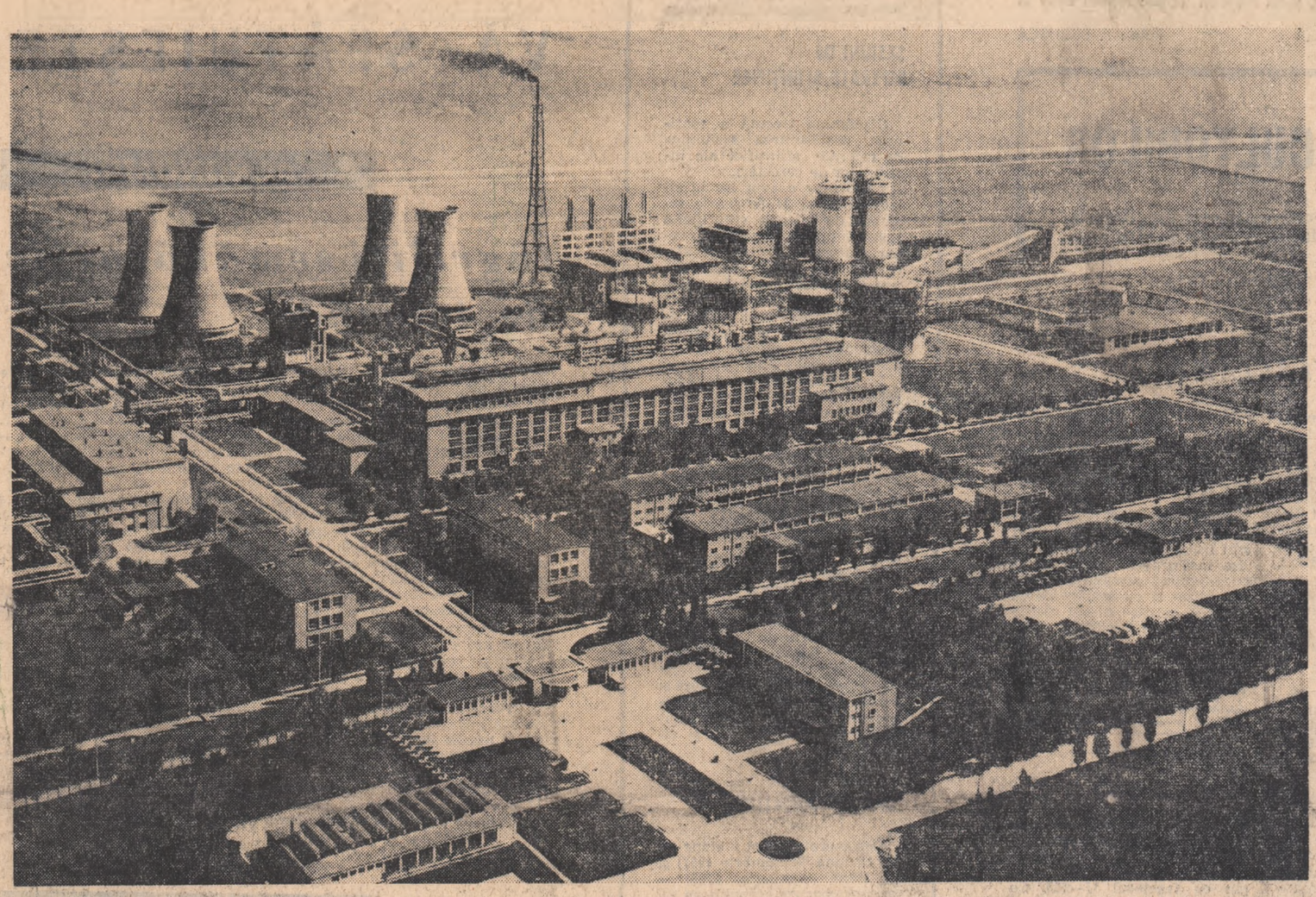

„...Vă remitem, totodată, mulțumirile noastre pentru calitatea azotatului de amoniu și modul prompt cum am fost serviți. Unitate anoastră a obținut o recoltă bogată care se datorește în bună măsură și sprijinului dv..." **Spicuiri dintr-una din numeroasele scrisori trimise de întreprinderile agricole de stat și cooperativele agricole Combinatului de îngrășăminte cu azot din Piatra Neamț, de unde pleacă anual spre ogoare zeci de mii de tone de îngrășăminte. În imaginea alăturată — vedere de ansamblu a combinatului.**

Foto : AGERPRES

CARNET DE SCRIITOR

MĂRȚIȘORUL

de Aurel BARANGA

Simbol a trei sărbători : a primăverii, a tinereții și a iubirii, mărțișorul e un vestitor de bucurii : iarna e pe sfîrșite, natura reînviată își reafirmă puterile, iubirea cheamă omenirea la viață. Datina străbună a început de fapt de la o superstiție. Romanii erau încredințați că idele lui Marte e o zi plină de nenoroc — într-o asemenea zi a fost asasinat împăratul Cezar — și-și dăruiau în ajunul ei amulete care să-i ferească de mînia zeilor.

De atunci au trecut însă secole, superstiția a pierit, transformată în contrariul ei : ziua de 1 Martie e un prilej de bucurii, fiindcă iată, soarele se apropie de noi cu razele sale binefăcătoare, cîmpiile îndeamnă oamenii la munci spornice, tinerii caută în ochii fetelor zîmbetul lor de dragoste. Și pentru că bucuriile se cer a fi împărtășite, fiindcă orice semn al fericirii e bine să se întovărășească de un dar, băieții ies în întîmpinarea ființelor lor dragi cu semnul delicat al tandreței lor, mărțișorul.

Iubesc această sărbătoare a surisului, fiindcă îmbină sentimente nobile. În trifoiul cu patru foi, în cosarul cu scara în spinare e mai mult decît o simplă urare de noroc, e o mărturisire de afecțiune, de respect și de grijă. Înainte ca omul să fi descoperit scrisul și arta alfabetului, iubitul plecat departe trimitea celei rămase acasă un semn că trăiește și că se gîndește la ea, semn pe care îl încrusta într-o piatră sau într-un fier de lance.

Mărțișorul e tot un semn de iubire adresat ființei celei mai scumpe, tovarășei noastre de viață, aceleia care împarte cu noi toate fericirile, dar și toate necazurile : femeii.

Prin extindere — și prin una fericită, plină de semnificații — mărțișorul nu se mai adresează doar logodnicei tale, ci tuturor fetelor din preajma ta, surorilor și prietenelor soției și chiar mamei care te-a adus pe lume, a cărei vîrstă înaintată să nu te determine s-o ignorezi ; și mama e tot femeie, sublima întruchipare a ei, și poate că ei trebuie să-i dăruiești primul mărțișor ca un act de smerenie, niciodată suficient mărturisit.

De aceea, n-o să iert vreodată pe acei bărbați care privesc sărbătoarea mărțișorului ca pe una demnă cel mult de memoria flăcăilor care văd în ea un gest de ușurință sau de glumă, și-mi voi mărturisi cu tristețe dezacordul față de cei care uită că mîine e 1 Martie și vin acasă cu mîinile goale.

E ca și cînd ai uita cînd e ziua de naștere a iubitei, ca și cînd ai intra în casa mamei tale uitînd să te descoperi și să-i săruți mîna.

Dar să nu ne întristăm în această zi de bucurie din pricina posacilor și a inimilor acre, care nu știu să prețuiască viața cum se cuvine.

Să ne veselim de soarele care ne înconjoară cu marea și tandra lui căldură, să ridicăm paharul în cinstea primăverii și, oglindindu-ne în ochii fetelor, fericite de mărțișoarele primite, să înălțăm un imn biruitor vieții care se înnoiește cu fiecare primăvară.

Închide ochii iubita mea și ghicește ce ți-am adus. Nu, e mai mult decît un ghiocel de tablă cu șnur, e scrisoarea de dragoste pe care ți-o trimit în fiecare an, tot mai tînără și mai înflăcărată, chiar dacă avem amîndoi, de mult, ghiocei în păr.

INTERVIUL NOSTRU

Transplantarea de zigoți, metodă de cercetare pe cale de a deveni tehnică de producție ?

Transplantare. Iată cuvîntul care în ultima vreme stăruie tot mai mult pe buzele fiecăruia dintre noi. Aproape zilnic, de pe diferite meridiane ale globului ne parvin noi și senzaționale vești cu privire la rezultatele pe care oamenii de știință le obțin prin aplicarea acestei metode moderne de cercetare ce tinde să se transforme într-o practică chirurgicală curentă. Începînd cu înlocuirea unor țesuturi și sfîrșind cu grefarea de la animal la animal ori de la om la om a celor mai importante organe, tehnica transplantării găsește un cîmp tot mai larg de aplicare. Obiectul interviului nostru nu-l face însă grefarea de organe sau țesuturi, ci mutarea pe cale chirurgicală dintr-un organism într-altul a însuși germenelui vieții, ovula fecundată.

Recent, la Stațiunea centrală de reproducție și combaterea sterilității la animale au văzut lumina zilei primii purcei rezultați din transplantarea unor astfel de ovule fecundate (zigoți). L-am rugat pe dr. Vasile OȚEL, directorul stațiunii, să ne dea cîteva amănunte referitoare la experiențele efectuate în acest domeniu.

— Transplantarea de zigoți, ne-a spus interlocutorul, este o metodă mai veche. Ea s-a utilizat inițial doar la animalele de laborator, în scopuri pur științifice, de studiere a fiziologiei reproducției. Ulterior, metoda și-a găsit aplicare și în domeniul animalelor de fermă. În ce ne privește primele experiențe de transplantare a

Interviu consemnat
de P. VOICULESCU

(Continuare în pag. a 5-a)

OGOARELE AȘTEAPTĂ SEMINȚE DE BUNĂ CALITATE

Zilele frumoase din ultima vreme vestesc apropierea primăverii. În curînd, cîmpul va fi din nou împînzit de tractoare și mașini agricole, care vor pune sub brazdă primele semințe ale noii recolte.

Este unanim recunoscut rolul pe care-l joacă sămînța în obținerea unor producții superioare. Anul acesta, statul pune la îndemîna unităților agricole cantități sporite de semințe din soiuri și hibrizi cu însușiri valoroase. La floareasoarelui, pe circa 60 la sută din suprafață se va extinde noul soi românesc „Record", superior în ceea ce privește producția de ulei ; pe mai mult de jumătate din terenul destinat sfeclei de zahăr se vor folosi soiurile poliploide — R. Poli și R. Poli. Noutăți au survenit și la cultura porumbului, specialiștii reușind să creeze și să dea direct în producție hibridul simplu 301, care asigură recolte mari, mai ales pe terenurile irigate.

O mare parte din semințele necesare în campania de primăvară este asigurată prin unitățile Agrosemului și bazele de recepție. În ce stadiu se găsește această acțiune la ora actuală ? Majoritatea cooperativelor agricole din județele Constanța și Tulcea și-au ridicat importante cantități de semințe de mazăre, măzăriche, in, floarea-soarelui etc. Există însă și situații mai puțin satisfăcătoare. În județele Bihor, Maramureș, Satu Mare, Mureș, Harghita, Argeș, Olt și altele, asigurarea semințelor îndeosebi a celor necesare în prima epocă, se desfășoară cu încetineală.

Se știe că de calitatea seminței depinde în cea mai mare măsură soarta recoltei. Verificarea atentă a purității și puterii de germinație constituie în această perioadă un obiectiv de cea mai stringentă actualitate. Din sondajele făcute se constată însă că unele unități agricole socialiste întîrzie să trimită probele necesare de semințe spre analiză. În unele locuri nu se dă atenția cuvenită calității acestor probe. Se obișnuiește să se ia semințele la întîmplare, din vrac, fără ca ele să fie condiționate, și se trimit apoi laboratoarelor. Astfel, probele de ovăz expediate zilele trecute de cooperativele agricole din Manasia, Brezoaiele și Oncești, județul Ilfov, și altele au primit buletine negre deoarece sămînța nu fusese curățată de buruieni și de corpuri străine. Semințele trimise de cooperativa agricolă din Plătărești, același județ, au avut nu mai puțin de 1 050 de semințe de buruieni la 1 kg de ovăz. Probe necorespunzătoare au fost trimise și de cooperativele agricole din Răcari, județul Dîmbovița (borceag), Urziceanca, județul Ilfov (fasole), și altele.

Cei care procedează astfel nu fac decît să-și „fure singuri căciula" ; neprimind buletin roșu se înțelege că unitatea respectivă va fi nevoită să trimită o altă probă la laborator, fapt ce duce la cheltuieli în plus și la întîrzierea semănatului

Este momentul ca direcțiile agricole, uniunile cooperatiste județene, conducerile unităților să impulsioneze acțiunea de asigurare a semințelor de bună calitate.

ORGANELE AGRICOLE JUDEȚENE LA ÎNCEPUT DE DRUM

Create în pragul unei campanii agricole hotărîtoare pentru producția celui de-al treilea an al cincinalului, direcțiile agricole și uniunile cooperatiste județene au trecut chiar din momentul constituirii lor la rezolvarea unor sarcini importante și urgente. Lucrătorii noilor organe agricole sprijină conducerile unităților în pregătirea ultimelor amănunte ale campaniei agricole de primăvară, care a și început să-și deruleze primele secvențe în județele din sudul țării. Cîteva din aceste preocupări și acțiuni ale organelor nou constituite fac obiectul declarațiilor pe care le publicăm acum, la început de drum.

ACȚIONĂM PROMPT

Am pus ca titlu însuși începutul declarației inginerului Ioan OPREA, președintele Consiliului provizoriu al Uniunii cooperativelor agricole din județul Timiș.

— Acționăm prompt — **ne-a spus dînsul.** Nici nu se poate altfel. Ne-am constituit ca uniune județeană în perioada cînd planurile de producție, aprobate de adunările generale ale cooperatorilor, trebuiau defalcate pe brigăzi, echipe și alte formații de lucru. Se înțelege, cred, că defalcarea, pe care sperăm s-o terminăm în cîteva zile, a fost una din primele noastre măsuri. Concomitent, ne-am îndreptat forțele spre **sectorul legumicol,** județului nostru revenindu-i sarcini mari. Vom avea 6 000 de hectare cu legume în cultură pură și aproape 3 000 — rețineți cifra — în cultură succesivă. Apoi, Timișului îi revin 74 de hectare de legume protejate din cele 94 cîte sînt cu toate în Banat. Aceasta a pus sarcini mari în domeniul aprovizionării și al confecționării serelor-solar și răsadnițelor.

Ce-am făcut ? Pe baza unei înțelegeri mai vechi cu întreprinderile forestiere am trimis echipe de cooperatori să scoată lemn din sectoarele silvice greu de exploatat. În timp ce colegii lor muncesc în pădure, meseriașii din unități — și am numi aici pe cei din cooperativele agricole Peciu Nou, Recaș și Variaș — și-au organizat munca de prelucrare a lemnului în trei schimburi. În consecință, construcția solariilor și

(Continuare în pag. a 3-a)

Din sumar:

- *Răspundem la întrebările legumicultorilor* (pag. a 2-a)
- *Constituirea direcțiilor agricole județene și a uniunilor județene ale cooperativelor agricole de producție* (pag. a 3-a)
- *Dialog redacție—cititori* (pag. a 6-a)

CASA AGRONOMULUI — centru județean de propagandă tehnică agricolă

Ing. Teodor MARIAN

director
în Consiliul Superior al Agriculturii

Înfăptuirea, în domeniul agriculturii, a programului complex elaborat de Congresul al IX-lea al P.C.R. este condiționată de dezvoltarea accelerată a forțelor de producție și promovarea largă a tehnicii înaintate. Modernizarea acestei importante ramuri a economiei naționale, îmbunătățirea tehnologiilor și metodelor de lucru și organizarea științifică a muncii impun o susținută activitate de propagare a noului. Generalizarea noului, valorificarea maximă a tezaurului experienței înaintate au devenit deziderate ale producției, pe care propaganda agricolă trebuie să le satisfacă cu tot mai multă competență și promptitudine.

Pornind de la aceste considerente, Consiliul Superior al Agriculturii a imprimat propagandei tehnice agricole caracterul și orientarea cuvenite, pentru a putea da răspunsuri concrete și complete cerințelor producției. În sistemul organizat de promovare și răspîndire a cuceririlor științei și tehnicii înaintate în agricultură, un loc important îl ocupă Casele agronomului. Aceste instituții ale propagandei agricole au obținut deja unele rezultate notabile. Numai la Casa centrală a agronomului, de exemplu, au fost școlarizați, în decursul anilor, peste 37 000 de specialiști din agricultură. Alte peste 373 500 de cadre au fost instruite prin Casele agronomului locale.

În scopul rezolvării cu succes a atribuțiilor ce le revin, în cadrul Caselor agronomului au fost create biblioteci de specialitate, laboratoare agricole, filmoteci ; s-a statornicit, de asemenea, o colaborare din ce în ce mai strînsă între acestea și institutele de cercetări și stațiunile experimentale, astfel încît activitatea de instruire a cadrelor a fost pusă pe tot mai temeinice baze științifice.

(Continuare în pag. a 4-a)

UNA PE SĂPTĂMÎNĂ

— *Ce faci Grigore ? Olimpiada s-a terminat de două săptămîni și tu tot continui slalomul ?!*

Desen de Nic. NICOLAESCU

Pregătirile pentru lucrările de primăvară fiind terminate, mecanizatorii brigăzii a 6-a — Odăile — de la S.M.T. Costești, județul Argeș, și-au îngăduit un mic repaus activ în mijlocul — să sperăm — ultimei zăpezi căzute.

Foto : F. BICIUȘCĂ

Buletin agrometeorologic

EVOLUȚIA VREMII DE LA 20 LA 26 FEBRUARIE 1968. Răcirea de la sfîrșitul intervalului precedent a continuat și în zilele de 20 și 21 februarie, după care s-a produs o încălzire simțitoare în toate județele țării. Au căzut precipitații sub formă de lapoviță, ninsoare și ploaie.

În aer, temperaturile maxime înregistrate la 25 februarie au fost cuprinse între 5° (la Topliță) și 22° (la Mangalia), iar minimele au oscilat la 20 februarie între —25° (la Joseni) și —1° (la Tulcea).

Temperaturile medii zilnice din sol la adîncimile de 5 și 10 cm., au variat între —2° și 2° în zilele de 20 și 21. II. și între 0° și 7° în restul intervalului.

La 25 februarie solul mai era înghețat doar în estul Transilvaniei și cu totul local în Moldova.

Din precipitațiile căzute s-au măsurat cantități de apă de 1 la 10 mm în vestul țării și local în Transilvania și Moldova. Cantități de pînă la 30 mm au căzut în nord-vestul țării. În restul teritoriului, precipitațiile au fost mai mici de 1 mm. În ultima zi nu mai exista strat de zăpadă decît, local, în cîmpia vestică. Ca urmare a acestor condiții, rezervele de apă în sol au crescut substanțial în jumătatea de vest a țării și nordul Moldovei.

Și în acest interval, condițiile de iernare a culturilor au decurs normal în toate județele țării.

TIMPUL PROBABIL PENTRU INTERVALUL 1—7 MARTIE 1968. Vreme în general umedă, cu cerul mai mult noros. Vor cădea precipitații temporare atît sub formă de lapoviță și ninsoare, cît și sub formă de ploaie. Vîntul va sufla potrivit, cu intensificări de scurtă durată, predominant din sectorul estic.

Temperaturile minime vor fi cuprinse între —4° —6°, local mai coborîte, iar maximele între 4° și 14°. În general umiditatea solului va continua să crească, înregistrînd valori mai mari în jumătatea de vest a țării.

RĂSPUNDEM LA ÎNTREBĂRILE LEGUMICULTORILOR

Mai mulți cititori ai revistei noastre, printre care ing. Niculae Stanciu de la cooperativa agricolă din Rătești, județul Argeș, ne solicită amănunte despre utilizarea setului de mașini recomandat anul acesta pentru executarea mecanizată a pregătirii terenului, semănatului culturilor legumicole.

SCHEME PRACTICE PENTRU EXTINDEREA MECANIZĂRII

Introducerea mecanizării în legumicultură presupune și asigurarea condițiilor care să ducă la creșterea randamentului mașinilor respective și la sporirea productivității muncii.

Dintre condițiile menționate, un rol important îl are **nivelarea bună a terenului,** astfel ca acesta să aibă o pantă uniformă.

Terenul pe care se cultivă legumele trebuie **modelat în**

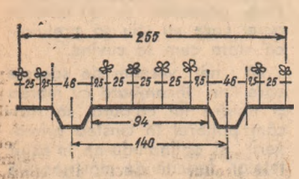

Schema 1

brazde ridicate. Lucrarea se face după nivelarea de exploatare, pe un sol reavăn și bine mărunțit. Pentru aceasta, înainte de modelare, terenul se lucrează cu cultivatorul și cu grapa cu discuri G.D.-4.

Modelarea se execută cu mașina M.M.-2,8, în agregat cu tractorul U-650 sau tractorul legumicol de 40 C.P. Cu ajutorul acestei mașini se pot face două feluri de brazde : de 94 cm și de 50 cm lățime, delimitate de rigole adînci de 18—20 cm, late la fund de 20 cm, iar la suprafață de 46 cm. Lungimea brazdelor trebuie să fie de cel puțin 200 m., pentru a permite irigarea în bune condiții și folosirea rațională a mașinilor.

La capetele parcelelor (deci și ale brazdelor de udare) se vor lăsa drumuri pentru întoarcerea agregatelor folosite la mecanizare. Lățimea acestor drumuri trebuie să fie de 3,5 m, în cazul cînd se lucrează cu tractorul R.S.-09 și setul său de mașini, și de 4,5—5 m pentru tractorul legumicol de 40 C.P. și U-650.

Mecanizarea procesului de producție trebuie organizat pe grupe cît mai mari de culturi, cu folosirea aceluiași tractor și set de mașini ; aceasta pentru a se asigura o identitate între ecartamentul tractorului și gabaritele diferitelor mașini. Totodată este recomandabil să se aleagă schemele de însămînțare și de plantare, care să asigure, pe de o parte, spații de nutriție optime pentru plante și densitatea normală la hectar, iar pe de alta executarea în bune condiții a lucrărilor de întreținere.

Astfel, pentru rădăcinoase este indicată schema nr. 1 ; potrivit acesteia, mecanizarea se va face cu ajutorul tractorului R.S.-09 cu ecartamentul de 140 cm și setul său de mașini : semănătoarea A 761, mașina de stropit S-293/5 pentru aplicarea erbicidelor și combaterea bolilor și dăunătorilor, cultivatorul P-420 pentru prășit și corectat rigole. Pentru modelarea terenului în brazde ridicate, cît și în scopul dislocării rădăcinilor este nevoie de un tractor mai puternic (U-650) și de mașinile respective lucrărilor indicate : cea de modelat solul M.M.-2,8

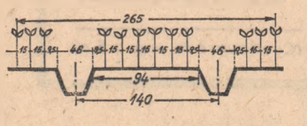

Schema 2

și dispozitivul pentru dislocat tip I.C.M.A.

Însămînțarea verdețurilor — salată și spanac — se va face în benzi duble, de 2 rînduri. La cultura mazărei se recomandă schema nr. 2. Pentru mecanizarea culturilor, potrivit acestor scheme, modelarea terenului în brazde ridicate se va face cu tractorul U-650 și mașina M.M.-2,8, semănatul și întreținerea culturilor cu R.S.-09 avînd același ecartament ca la rădăcinoase (140 cm).

Ing. Mihail DUMITRESCU
de la I.C.L.F.

CULTURA DE CEAPĂ CEACLAMA

Pe baza concluziilor desprinse din experiențe organizate la Stațiunea legumicolă Buzău și ținînd seama de dotația actuală cu tractoare și mașini a S.M.T. și a unităților cultivatoare de legume, Consiliul Superior al Agriculturii și Institutul de cercetări pentru legumicultură și floricultură fac, o serie de recomandări privind însămînțarea și posibilitățile de mecanizare a culturii cepei ceaclama.

Pentru ca însămînțarea cepei ceaclama să poată fi cuprinsă în epoca optimă — 20.II—10.III — lucrarea trebuie să fie astfel organizată încît să se creeze posibilitatea folosirii cu randament maxim a tractoarelor și mașinilor de semănat existente.

Semănatul cepei ceaclama se poate realiza în bune condiții, folosind mașina de semănat de tip Saxonia A 761, care lucrează în agregat cu tractorul R.S.—0 9. Semănatul se face în benzi de 4 rînduri, distanțate la 25 cm. Între benzi se lasă 65 cm. (Vezi schema). Se însămînțează 8 kg de sămînță categoria I la hectar. Lăsînd plantele pe rînd, după răsărit, la 6 cm distanță una de alta, se asigură o densitate de 350 000 de plante/ha. Înainte de semănat, sămînța de ceapă se amestecă cu 1 la sută sămînță de salată sau ridichi de lună, care, răsărind repede, indică direcția rîndurilor de ceapă, putîndu-se realiza, dacă e nevoie, prașila oarbă.

Pentru lucrările de întreținere se va folosi setul de mașini al tractorului R.S. 0 9 : aplicarea erbicidelor (A—1114 în doză de 1,5—2 kg/ha pe solurile mai grele) la 2 săptămîni după răsărire, cu ajutorul mașinii de stropit S—293/5 ; prășitul ori de cîte ori este nevoie, cu cultivatorul P—420 ; combaterea bolilor, în special a manei, stropind cu zeamă bordeleză 0,7—1 la sută sau aspor 0,3 la sută, la care s-a adăugat un adeziv — Penetrol 1 la sută — sau Detersin 0,3 la sută. Se vor efectua 6—8 stropiri cu ajutorul mașinii de stropit S—293/5 ; dislocarea bulbilor în vederea recoltării, cu ajutorul dispozitivului E—912.

Întrucît în anul 1968, semănătorile de tip Saxonia A 761 sînt insuficiente, pentru a realiza însămînțarea cepei în epoca optimă semănatul poate fi realizat și cu semănătoarea SPC—6, la care discul distribuitor a fost modificat încît

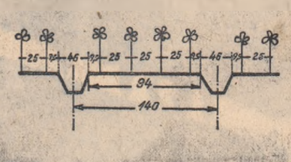

să asigure semănatul în cuiburi la distanța de 6 cm unul de altul pe rînd. Semănătoarea SPC—6 lucrează în agregat cu tractorul U—650. Se seamănă în rînduri distantate la 40 cm unul de altul, asigurîndu-se o densitate de 330 000 de plante la hectar. Se folosesc 10 kg de sămînță.

Lucrările de întreținere se vor face mecanic, folosind tractorul U—650 și setul de mașini corespunzător : pentru aplicarea erbicidelor — mașina de stropit MSP—300 ; pentru prășit — cultivatorul CPS—6 ; pentru combaterea bolilor și dăunătorilor — mașina MSP—300.

În cazuri extreme poate fi folosită, la semănatul cepei ceaclama, și semănătoarea SU—29, în agregat cu tractorul U—650. Se seamănă în benzi de 4 rînduri la 25 cm distanță între rînduri și 50 cm între benzi. Rărind după aceea la 6 cm, plantă de plantă, pe rînd, se obține o densitate de 380 000 de plante la hectar. În acest caz, mecanizarea lucrărilor de întreținere se realizează cu tractorul RS—0 9 și setul său de mașini.

INFORMAȚII

SESIUNI DE REFERATE ȘTIINȚIFICE

Săptămîna trecută a continuat desfășurarea sesiunilor de referate științifice ale institutelor de cercetări.

La Brașov a avut loc în zilele de 23 și 24 februarie sesiunea de referate științifice a Institutului de cercetări pentru cultura cartofului și sfeclei. Printre temele referatelor prezentate se numără : comportarea unor soiuri de sfeclă poliploide românești, prezentarea unor soiuri noi de cartof, probleme de agrotehnică ale acestor două culturi etc.

În aceleași zile s-a desfășurat la Pitești sesiunea de referate a Institutului de cercetări pentru pomicultură. Rezultatele în munca de obținere a unor noi soiuri de cais, prezentarea unor hibrizi de perspectivă la nuc ,a unor intermediari de perspectivă pentru unele soiuri de păr, a celor mai indicate soiuri și portaltoi pentru livezile intensive de măr din zona orașului Iași etc. au constituit temele unora dintre referatele prezentate.

La Valea Călugărească s-a ținut în zilele de 26—27 februarie sesiunea de referate științifice a Institutului de cercetări pentru viticultură și vinificație. S-au prezentat rezultate obținute în domeniul ameliorării, agrotehnicii și vinificației.

UNITĂȚI MEDALIATE

Desfășurat în două etape — de toamnă (octombrie 1967) și de iarnă (ianuarie 1968) — primul concurs republican al celor mai bune soiuri de mere și pere a dat prilej unui mare număr de unități agricole să se remarce prin fructe de foarte bună calitate. La cele două faze ale concursului au participat 31 de întreprinderi agricole de stat, 33 de cooperative agricole și 5 stațiuni experimentale. Pentru probele prezentate în cele două faze s-au atribuit 131 de medalii de aur, 115 medalii de argint și 9 medalii de bronz. Printre unitățile care au primit cel mai mare număr de medalii se numără stațiunile experimentale Voinești, Iași și Fălticeni, întreprinderile agricole de stat Bistrița, Batoș, Bucium, Focșani, Iancu Jianu, cooperativele agricole Budacu de Jos și Satu Nou din județul Bistrița-Năsăud, Drăghici din județul Argeș, Urziceni din județul Satu Mare etc. Cîte un premiu pentru cea mai frumoasă prezentare a fost atribuit fermei Vurpăr din I.A.S. Sibiu și Stațiunii experimentale Iași.

PRIETENUL DV. VĂ SFĂTUIEȘTE

AGRONOMUL

Îngrijiți semănăturile de toamnă

În ultima vreme au căzut precipitații abundente aproape în toate părțile țării. Există în unele locuri primejdia, datorită schimbărilor bruște de temperatură, ca pe semănăturile de toamnă să bălțească apa. Dacă plantele stau sub apă mai multe zile se înăbușe și pier. Deci, atenție ! **Acolo, unde s-a ivit acest pericol trebuie săpate șanțuri de scurgere a apei ;** ele vor fi făcute în jurul tarlalelor și îndreptate spre locurile mai joase. Acolo unde este posibil se recomandă **săparea de puțuri absorbante.**

Dacă stratul de zăpadă depus peste pămîntul neînghețat este gros și afînat, se recomandă folosirea tăvălugului. Se poate proceda la grăbirea topirii zăpezii presărînd peste ea cenușă, turbă, pămînt etc.

Peste iarnă poate apărea la cerealele de toamnă fenomenul numit „descălțare". Într-o astfel de situație se recomandă tăvălugirea cît timp terenul posedă umiditate suficientă.

Îngrășarea suplimentară a semănăturilor de toamnă poate aduce sporuri însemnate de recoltă, cu condiția ca ea să fie făcută cît mai timpuriu. Cantitățile de îngrășămînt recomandate sînt : 50—75 kg de azotat de amoniu la hectar pe solurile de stepă și 100 kg la hectar pe cele podzolice. Mranița poate fi utilizată cu succes la îngrășarea suplimentară a grîului, singură, în cantitate de 4—5 tone la hectar sau în amestec cu 25 kg azotat de amoniu la hectar.

Pe scurt, despre modul cum trebuie **controlată rezistența la iernare a culturilor de toamnă.** Se iau de pe semănături „monoliți", adică brazde de pămînt lungi de 30 cm, late și adînci de 20 cm, astfel ca fiecare să cuprindă cîte două rînduri de plante. Brazdele se pun în lăzi și se țin 2—3 zile în camere neîncălzite; apoi se aduc într-o încăpere cu temperatura în jur de 18—20° și se țin timp de 12 zile ; în acest interval, plantele se trezesc la viață. În funcție de numărul de plante vii se calculează densitatea semănăturilor.

ZOOTEHNISTUL

Pregătiți animalele pentru muncile agricole

Primăvara și toamna, corespunzător campaniilor agricole, solicitarea animalelor este mai intensă și de durată mai mare. De aceea, spre sfîrșitul iernii, fiecare unitate are datoria să ia măsuri în vederea pregătirii lor, pentru muncile agricole. Animalelor slăbite li se va asigura hrana necesară pentru a-și cîștiga greutatea normală într-un timp cît mai scurt. În acest scop, rația cailor și a boilor de muncă va fi completată, în această perioadă, cu fîn de bună calitate și diferite uruieli.

Odihna prelungită din timpul iernii face ca animalele să se lenevească, să-și piardă antrenamentul. De aceea încă înainte de începerea campaniei, ele trebuie puse la munci ușoare, de acomodare. În grajduri animalele vor fi întreținute, perechi, așa cum vor lucra la cîmp pentru a se obișnui unele cu altele. În alcătuirea perechilor trebuie să se aibă în vedere ca animalele să fie de aceeași înălțime și greutate și să aibă aceeași putere de muncă. Totodată se va face și repartizarea perechilor pe categorii de muncă și pe conductori de atelaje. Tineretul și iepele gestante, la fel ca și animalele mai slab întreținute, vor fi repartizate la munci mai ușoare.

Tot acum se fac ultimele revizii și reparații ale harnașamentelor, hamurilor, jugurilor, căruțelor și tuturor uneltelor agricole. O grijă deosebită trebuie acordată îngrijirii copitei, asigurîndu-se din timp materialele necesare potcovitului.

Pentru menținerea și stimularea capacității de muncă, este bine ca programul de lucru să nu depășească 10—12 ore la cai și boii în putere și 4—6 ore la iepele gestante, cai și boii tineri. După fiecare oră de muncă se recomandă un repaus de 10 minute, urmînd ca la intervale de 3—4 ore acest repaus să se prelungească. Mai ales în cazul muncilor grele, după 5—6 zile de muncă este necesară o zi de odihnă.

INSTANTANEE

ÎN ALB ȘI NEGRU

Ca pîinea caldă

Nu se știe cui i-a venit mai întîi ideea. Cert este că, de la o vreme încoace, cooperativa agricolă din Gostavăț, județul Olt, trimite, lună de lună, autocamioanele la Craiova, de unde vin încărcate cu deșeuri de la fabricile de pîine. La un preț redus, cooperativa se aprovizionează cu zeci de tone de astfel de deșeuri care, umectate și introduse în hrana porcilor, substituie o bună parte a necesarului de nutreturi concentrate.

— E și asta o cale de a mări rentabilitatea sectorului porcin, obișnuiește să spună tov. Iova, președintele unității. Relatăm faptul în speranța că metoda va fi... cumpărată și de alții. Vorba ceea, cît e caldă !

Musafirul nepoftit

Mare lucru un prieten bun, un vecin de încredere. De acest adevăr s-a convins pe deplin și Constantin Ghiță din comuna Cornățel, județul Dîmbovița.

Într-o zi obișnuită a plecat să lucreze, împreună cu soția, la cooperativa agricolă de producție. Acasă nu mai era nimeni. Profitînd de acest fapt, Georgeta Mincu, o vecină care purta dușmănie soților Constantin, a intrat în ograda acestora și le-a turnat gaz — din belșug — în trei tocitori pline cu struguri culeși în toamnă. S-a dus vinul, s-a dus borhotul, s-a dus tuica — 240 de litri de vin și 20 kg de tuică — pe apa Sîmbetei.

Vecina a crezut că-i va izbuti minunea transformării vinului în petrol, dar s-a înșelat. Cîțiva martori oculari i-au dejucat planurile și a fost obligată să plătească pagubele. „Distracția" a costat-o cam scump. Nu face.

Pe adresa „Semănătorii"

Uneori gospodinele au surpriza de a găsi în borcanele cu conserve diferite corpuri străine : cuie, cioburi, sîrme. Alteori, deschizînd o cutie pe a

carei etichetă scrie „mazăre boabe" constată că în interior se află fasole, bame sau dovlecei.

Surprize aproape asemănătoare au avut și mecanizatorii de la S.M.T. Valu Traian, județul Constanța. La deschiderea lăzilor cu piese de schimb ce însoțea trei semănători S.P.C.-6, trimise de uzina „Semănătoarea", ei au găsit majoritatea pieselor cu serioase defecte de fabricație. Roțile zimțate, de exemplu, erau mai toate... știrbe, ca în desenul alăturat. Și cînd te gîndești că piesele de schimb erau destinate mașinii de semănat de precizie S.P.C.-6 ! Cu ce precizie și-a făcut oare datoria C.T.C.-ul de la „Semănătoarea" ? Atenție controlori ai calității, nu „știrbiți" marca fabricii !

Învia morții

Pînă la 20 000 de lei n-a apelat la... morți, deoarece comuna Hărmănești, județul Iași, are numeroși locuitori în viață. Așa că Dumitru Iloșoaia, casierul cooperativei agricole, scria frumușel, la alegere, numele oamenilor pe borderourile de plată ale cooperativei. La rubrica „Suma primită", trecea cît poftea : 800, 1 000, 2 000 de lei. Semna apoi de primire și-și însușea banii. Epuizîndu-se numele celor vii, Iloșoaia a început să... învie morții. În actele lui fictive au „semnat" de primirea unor mari sume de bani toți cei care au locuit în comună și au decedat în ultimii ani. Vrînd, pesemne, să-l... protejeze, casierul a „dat" de... pomană 3 000 de lei unui mort... prea cunoscut organelor de control și revizie. Așa s-a descoperit că furase din avutul obștesc peste 46 000 de lei. Instanța de judecată i-a dat și lui ani grei de închisoare. Pe merit și nu de... sufletul morților !

De la Ana la Caiafa

Trei ani în șir, magnetodiafluxul cooperativei agricole din Tichilești, județul Brăila, a funcționat ireproșabil. Cu ajutorul lui, cooperatorii au tarovizat cartofii de sămînță, ceea ce a dus la sporirea recoltei. Anul trecut însă, un cooperator mai neglijent a pierdut cablul care face legătura între aparat și cele două cadre. Trebuia deci cumpărat altul de la baza de aprovizionare Galați a cooperativelor agricole. „Așa ceva nu avem. De ce l-ați pierdut ? Treaba voastră !", i-a mustrului un ins de la bază. Conducerea cooperativei agricole nu s-a descurajat și la 7 august 1967 s-a adresat Bazei de aprovizionare nr. 1 București : „Vă rugăm frumos și cu banii în mînă, procurați-ne cablul..." „Noi ? ! Încercați la baza nr. 9 Ovidiu-Constanța", au răspuns cei de la București. „Să vă aprovizioneze baza de care aparțineți", au ripostat tovarășii de la Ovidiu.

Din nou la Galați. „La baza nr. 1 București ați fost ?". „Fost". „Mai insistați". Baza nr. 1 nu cedează : „Cu adresa noastră din... v-am recomandat să vă adresați bazei nr. 9..."

Și uite așa, oamenii sînt trimiși de la Ana la Caiafa pentru un... cablu, în timp ce, în silozuri, cartofii de sămînță încolțesc. Numai cablului cu pricina i-a pierit... sămînța ! (După o scrisoare trimisă de ing. Titus SERBAN, de la cooperativa agricolă Tichilești).

La cooperativa agricolă din comuna Vorona, județul Botoșani, nutreturile însilozate conțin multe corpuri străine ; la abator, în stomacul unei vaci s-au găsit numeroase bucăți de tablă, șaibe și alte piese de la tocătoarele de nutreț.

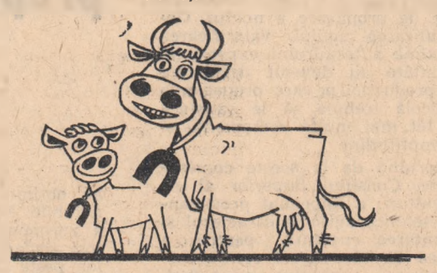

— Numai cu magnetul la git ai curajul să te apropii de mîncare !

(Desen de Haralambie LUPU — corespondent)

Agrosem

Magazinele și depozitele AGROSEM au pus în vînzare fără repartiție, cu plata în numerar și virament, cantități însemnate de semințe de gazon și de alte ierburi perene cului furaiere și sorg hibrid.

ADRESAȚI-VA DIN TIMP TUTUROR MAGAZINELOR ȘI DEPOZITELOR AGROSEM DIN TARA

CONSTITUIREA

direcțiilor agricole județene și a uniunilor județene ale cooperativelor agricole de producție

În cursul săptămînii trecute s-a încheiat acțiunea de constituire a direcțiilor agricole județene și a uniunilor județene ale cooperativelor agricole de producție. La ședințele și adunările de constituire au participat membri ai conducerii Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție și ai conducerii Consiliului Superior al Agriculturii prim-secretari și secretari ai comitetelor județene de partid, membri ai comitetelor executive ale consiliilor populare județene provizorii, specialiști, directori de S.M.T.-uri, președinți de cooperative agricole, reprezentanți ai organizațiilor și întreprinderilor de valorificare a producției etc.

Direcțiile agricole și uniunile cooperatiste județene au fost încadrate cu specialiști competenți, cu activiști cu o bogată și îndelungată activitate de partid și de stat, organizatori pricepuți ai muncii și producției în agricultură. După numirea conducerii direcțiilor și desemnarea organelor statutare provizorii ale uniunilor, s-a trecut imediat la constituirea aparatului de lucru.

În fruntea direcțiilor agricole județene, ca directori ai acestora, au fost numiți tovarășii :

Nicolae Albu — județul Alba ;
Mihai Plopșoreanu — județul Arad ;
Gheorghe Costache — județul Argeș ;
Dumitru Găină — județul Bacău ;
Gheorghe Laza — județul Bihor ;
Nicolae Drăgan — județul Bistrița-Năsăud ;
Mircea Feti — județul Botoșani ;
Ion Mănoiu — județul Brașov ;
Emil Bălăuță — județul Brăila ;
Gheorghe Mihai — județul Buzău ;
Mihai Serafim — județul Caraș-Severin ;
Ion Murășan — județul Cluj ;
Dan Șerbu — județul Constanța ;
Ladislau Nemeth — județul Covasna ;
Laurențiu Stroe — județul Dîmbovița ;
Mihai Băluță — județul Dolj ;
Mircea Samoilă — județul Galați ;
Valeriu Olaru — județul Gorj ;
Alexe Pakot — județul Harghita ;
Aurel Nistor — județul Hunedoara ;
Ion Cristea — județul Ialomița ;
Lucian Hatmanu — județul Iași ;
Ion Toma — județul Ilfov ;
Cornel Costea — județul Maramureș ;
Alexandru Nedelea — județul Mehedinți ;
Marcel Mogoșiu — județul Mureș ;
Gheorghe Ibănescu — județul Neamț ;
Ilie Grigoroaia — județul Olt ;
Aurel Furfurică — județul Prahova ;
Nicolae Babici — județul Satu Mare ;
Ion Crăciunaș — județul Sălaj ;
Ion Florian — județul Sibiu ;
Constantin Păcuraru — județul Suceava ;
Marin Cîmbru — județul Teleorman ;
Ștefan Romoșan — județul Timiș ;
Emil Cubleșan — județul Tulcea ;
Sergiu Moruga — județul Vaslui ;
Marin Bălan — județul Vîlcea ;
Ștefan Scărlătescu — județul Vrancea.

Ca președinți ai uniunilor județene ale cooperativelor agricole au fost desemnați tovarășii :

Gheorghe Crișan — județul Alba ;
Ion Coroiu — județul Arad ;
Nicolae Iordache — județul Argeș ;
Silviu Strasser — județul Bacău ;
Vasile Dragoș — județul Bihor ;
Ion Tîrnoveanu — județul Bistrița-Năsăud ;
Vasile Apetroaei — județul Botoșani ;
Ion Baboia — județul Brașov ;
Ion Apostolescu — județul Brăila ;
Tudor Ștefănescu — județul Buzău ;
Petre Vișescu — județul Caraș-Severin ;
Alexandru Galoș — județul Cluj ;
Ion Iuga — județul Constanța ;
Iosif Nemeti — județul Covasna ;
Alexandru Buzatu — județul Dîmbovița ;
Gheorghe Dindere — județul Dolj ;
Emil Petrache — județul Galați ;
Gheorghe Ionescu — județul Gorj ;
Ianoș Kemeveș — județul Harghita ;
Alexandru Șuluțiu — județul Hunedoara ;
Vasile Martin — județul Ialomița ;
Mihai Tiron — județul Iași ;
Marin Argint — județul Ilfov ;
Mihai Hoban — județul Maramureș ;
Marian Pufan — județul Mehedinți ;
Milică Giura — județul Mureș ;
Dorin Georgescu — județul Neamț ;
Petru Golea — județul Olt ;
Mihai Nicolau — județul Prahova ;
Vasile Manța — județul Satu Mare ;
Alexandru Penea — județul Sălaj ;
Costin Felegean — județul Sibiu ;
Traian Asmarandei — județul Suceava ;
Marin Nedea — județul Teleorman ;
Ion Oprea — județul Timiș ;
Costică Cîrjan — județul Tulcea ;
Mihai Butnaru — județul Vaslui ;
Emil Florescu — județul Vîlcea ;
Mihail Titorenco — județul Vrancea.

LA ÎNCEPUT DE DRUM

(Urmare din pag. 1)

răsadnițelor înaintează vertiginos. A contribuit la aceasta și colaborarea între unități, îndeosebi sub forma împrumutului de materiale. Astfel, cooperativa din Sînmartinul Sîrbesc a împrumutat celei din Orțișoara rame pentru răsadnițe, cea din Oteleg a dat celei din Variaș, cheresteа și geamuri.

Zootehnia a fost întotdeauna o ramură de producție agreată de agricultorul bănățean. În județul nostru, creșterea animalelor se bucură și astăzi de prețuire și are condiții optime de dezvoltare. Preluînd experiența ultimului an, cînd am dobîndit bune rezultate prin concentrarea efectivelor de bovine destinate îngrășării în unități, ca cele din Diniaș, Giulvăz și Foiești, continuăm acțiunea de profilare zootehnică a cooperativelor. Nu am uitat, totodată, nici gospodăriile personale ale cooperatorilor. Le vom asigura peste un milion de pui și purcei de la cele 3 700 de scrofițe reținute exclusiv în acest scop de cooperativele agricole.

Desigur că în planul de muncă al uniunii județene apare un număr de sarcini mult mai mare. Lucrînd direct cu unitățile agricole, fiecare sarcină își va găsi, neîndoielnic, rezolvarea la momentul cel mai potrivit.

SPECIALIȘTII ÎNTÎMPINĂ PRIMĂVARA PE OGOARE

Inginerul Dan ȘERBU, directorul Direcției agricole județene Constanța, ne răspunde, preluînd întrebarea pe care i-o adresăm :

— Primele acțiuni vreți să le cunoașteți ? Prima a constat, evident, în organizarea aparatului direcției pentru a ști precis cu cine pornim la lucru. A doua izvorăște din faptul că județul Constanța este un grînar al țării. Grîul ocupă în județ 104 000 de hectare. Împreună cu specialiștii din cooperative am controlat starea semănăturilor. Ele au fost îngrășate fazial ; acțiunea e încheiată.

Dacă în anii trecuți mai găseai destui specialiști prin birourile consiliilor, iar alții prin birourile cooperativelor, întocmind situațiile cerute de cei dintîi, anul acesta am întîmpinat cu toții, primăvara pe ogoare. Am procedat astfel, nu dintr-o dorință sentimentală a apropierii de natură, ci pentru că noua structură ne permite contactul direct cu unitățile. Ajutîndu-le să-și organizeze mai bine munca, unitățile au izbutit să efectueze, pe suprafețe întinse, lucrările de mobilizare a solului în vederea menținerii apei adunate din zăpezi și ploi.

Deoarece specialiștii din unitățile noastre au dovedit, în repetate rînduri, capacitate tehnică ridicată, direcția județeană va căuta să le acorde independență operativă. **În centrul efortului nostru va sta promovarea pe toate căile a progresului tehnic, mai ales a acelor metode care, fără a pretinde cheltuieli mari, se soldează cu sporuri sigure de producție.** Vom colabora, în acest scop, cu stațiunea experimentală agricolă din județ și cu alte institute științifice.

Pentru că introducerea tehnicii noi se realizează de fapt prin fiecare cooperator și mecanizator, ne-am pus ca o sarcină importantă închiderea în bune condiții a învățămîntului agrozootehnic de masă. Este vorba de partea declarat teoretică, fiindcă, altfel, învățămîntul va continua pe loturi demonstrative și experimentale și — nu-i exagerat spus — chiar prin lucrările efectuate în cultura mare.

Promovarea progresului tehnic în funcție de condițiile pedoclimatice și economice specifice județului, pe care nu ne vom mulțumi să le cunoaștem doar în „mare", ca pînă acum, ne va permite să asigurăm agriculturii constănțene o continuă înflorire.

MECANIZATORII ÎN FAȚA UNOR ÎNALTE RĂSPUNDERI

— Răspund în cadrul Direcției agricole județene Dolj, ca director adjunct, de problemele mecanizării agriculturii. Nu-i un sector de activitate nou pentru mine, **ne-a declarat inginerul Gheorghe MANCIU.** Este sectorul de care am răspuns și în cadrul fostului consiliu agricol regional. Continuitatea îmi permite să-mi dau seama că prin noua împărțire teritorial-administrativă a țării s-au creat condiții mai bune de muncă. Îndrum un număr mai mic de S.M.T., fapt ce-mi permite să le cunosc temeinic și **să iau parte, alături de conducerile acestora, la găsirea unor soluții tehnice și economice optime.**

La data constituirii direcției, repararea utilajului agricol era, în fond, terminată. Am crezut însă de cuviință, ținînd seama și de neplăcerile din alți ani, să controlăm încă o dată, și la un nivel tehnic superior, **calitatea reparațiilor.** După această ultimă verificare putem considera bune de lucru 1598 de tractoare, 2794 de pluguri, 1551 de semănători mecanice, 489 de grape cu discuri etc. În prezent, în județul nostru **se desfășoară o intensă muncă de instruire a întregului personal, de la inginer pînă la mecanizator.**

De subliniat că direcției agricole îi revine datoria de a aseza activitatea tuturor S.M.T. pe **principiul gestiunii economice proprii,** sarcină pusă de Conferința Națională a partidului. În acest sens am luat deja cîteva măsuri, la a căror aplicare am trecut o dată cu scoaterea mașinilor în cîmp.

Toate aceste acțiuni care se înscriu în ansamblul preocupărilor de organizare științifică a producției și a muncii și de rentabilizare a stațiunilor de mașini și tractoare se aplică în strictă concordanță cu cerințele unităților agricole deservite. Anul acesta **nu se va admite nici o concesie lucrului de slabă calitate. Vor fi respinse, încă înainte de recepția făcută împreună cu beneficiarii, lucrările care nu pot primi calificativul de „foarte bine" ; ele vor fi refăcute, fără excepție, pe seama vinovaților.**

AM PRELUAT SARCINILE DIN MERS

— Oficiul de aprovizionare a cooperativelor agricole din județul Galați a preluat din mers sarcinile ce-i revin — **ne-a informat Ioan GHEORGHE, directorul unității.**

A fost necesar mai întîi să distribuim pe județe cotele de materiale înscrise în planul de aprovizionare a cooperativelor agricole din fosta regiune. Lucrarea s-a și efectuat, repartizînd oficiului județean Vrancea atît comenzile, cît și materialele venite pînă acum pentru sectorul viticol, care are o pondere mare în județ. Spre oficiul din Brăila am îndreptat, cu precădere, comenzi și materiale pentru legumicultură.

Sectorul legumicol a reținut, de altfel, și atenția noastră. La începutul săptămînii am livrat cooperativelor ultimele materiale din cele solicitate pentru realizarea a peste 10 000 mp de răsadnițe în două pante.

Credem că în acest an nu va mai aduce ca motiv al neirigării culturilor amplasate pe teren amenajat insuficiența utilajului și instalațiilor de irigat. Recent am distribuit unităților agregate mobile de pompare, iar conducte avem în cantități suficiente pentru întreaga suprafață amenajată.

Reducerea razei oficiului ne-a permis să introducem aprovizionarea în circuit, care-i mai puțin costisitoare și mai operativă decît metoda prezentării fiecărei unități la oficiu sau depozite.

Preocupări deosebite, sarcini ce nu suferă amînare, obiective de seamă stau în fața organelor agricole din toate județele țării. Ele sînt chemate să ducă la îndeplinire cu competență și energie mărețele sarcini trasate de partid oamenilor muncii de pe ogoare. Revista „Agricultura socialistă" urează direcțiilor agricole și uniunilor cooperatiste județene noi constituite, spor la muncă. Dezvoltîndu-se în pas cu întreaga economie națională, agricultura va contribui, alături de celelalte ramuri de producție, la creșterea avuției țării, la bunăstarea întregului popor.

Tehnologul-șef al întreprinderii agricole de stat desfășoară o activitate de concepție, de cercetare. Problemele pe care acesta le are de rezolvat sînt cu atît mai dificile cu cît unitatea dispune de o varietate de condiții pedo-climatice, așa cum este cazul întreprinderii agricole de stat Tîrgoviște. În fotografie : **tehnologul-șef al întreprinderii amintite, ing. Ion Moțoc, determinînd aciditatea solurilor podzolice, în vederea stabilirii dozelor de amendamente ce urmează să fie administrate în primăvară.**

Foto : D. CONSTANTINESCU

COLȚUL APICULTORULUI

Stimularea zborului de curățire la sfîrșit de iarnă și început de primăvară

Începînd cu ultima perioadă a iernii, cînd în general temperatura aerului depășește +8° C la umbră, familiile de albine intră treptat în activitate, se hrănesc mai intens, căldura din ghem crește, iar matca începe ouatul. Se intensifică, în același timp, zborurile de curățire, prin care albinele se eliberează de resturile de hrană nedigerate, acumulate în timpul iernii.

Practica a dovedit că zborurile de curățire mai intense sînt caracteristice familiilor puternice, care au iernat afară, stupilor care pot beneficia din plin de razele soarelui. Aceasta explică, de fapt, și apariția mai timpurie a puietului în astfel de stupi.

Mijloacele de stimulare a zborurilor de curățire stau la îndemîna oricărui apicultor. Se procedează astfel : se ridică grațiile și blocurile de urdiniș, capacele și salteluțele. Zăpada din vatra stupinei va fi cît mai bine curățită, iar printre stupi, pentru odihnirea albinelor și evitarea pericolului înghețării lor, se va presăra paie, pleavă sau frunze uscate.

Este important ca, în aceste zile, apicultorul să urmărească și să noteze în fișa fiecărei familii observațiile sale privind intensitatea și modul de efectuare a zborurilor, aceste date fiindu-i de mare ajutor în aprecierea puterii de lucru a fiecărei familii în parte. În zilele mai călduroase se poate efectua chiar o revizie sumară a situației din stup, prin care să se controleze puterea familiei, prezența hranei și a mătcii. Familiile cu provizii insuficiente trebuie ajutate cu rame cu miere din rezervele făcute în toamnă, cu fondant de zahăr sau cu sirop de zahăr (în proporție de 1,5 kg de zahăr la 1 litru de apă).

Primenirea stupilor, în multe cazuri, ajută la dezvoltarea familiilor de albine chiar mai mult decît hrănirea stimulativă. Pentru aceasta însă este nevoie de un stup de rezervă gol, cu care se primenesc, alternativ, toți stupii din prisacă. Prin primenirea stupilor se înlătură excesul de umiditate, mucegaiul, petele de diaree, paraziții etc., creîndu-se un mediu sănătos pentru dezvoltarea familiei. Stupii înlocuiți se spală cu leșie, se flambează cu lampa de benzină și se folosesc în continuare la primenirea altor stupi.

O dată cu începerea zborurilor, albinele au nevoie de multă apă pentru diluarea mierii cristalizate și prepararea hranei necesare puietului. Apa poate fi găsită și în natură, însă, din cauza instabilității vremii, multe albine, în căutarea ei, amorțesc de frig sau mor înecate. Aceste neajunsuri se pot evita prin amenajarea în stupină a unui adăpător comun, instalat la soare, ferit de curenți și în care apa să fie primenită cît mai des.

Este bine ca familiilor iernate în cojoace sau în adăposturi improvizate să li se creeze asemenea condiții, încît zborurile de curățire să le efectueze din locul definitiv pe care stupii îl vor ocupa în vatra stupinii.

Dat fiind efectul stimulativ pe care-l au zborurile de curățire asupra activității viitoare a familiilor de albine, apicultorii au datoria să le urmărească îndeaproape, să cerceteze cauzele neefectuării lor și să ia măsurile corespunzătoare pentru ca aceste zboruri să fie realizate în timp util.

C. ANTONESCU
ing. Traian VOLCINSCHI

LA SEMNALUL REVISTEI

La articolul „O căciulă la 15 ani" — publicat în numărul 5, din 1 februarie a.c., al revistei noastre — am primit de la Ministerul Industriei Ușoare un răspuns detaliat, din care desprindem următoarele :

„Considerăm articolul apărut în revista dv. ca foarte reușit și util, și cu toată nuanța de umor pe care i-au dat-o autorii, ridică probleme importante la rezolvarea cărora trebuie să contribuie mai mulți factori, începînd cu acela care au sarcina creșterii oilor și terminînd cu cei ce urmează să pună în vînzare produsul finit pe piață.

Pentru Direcția de Contractări și Achiziții (D.C.A.) din cadrul Ministerului Industriei Ușoare, articolul apărut scoate în evidență cîteva probleme care sînt în atenția acestui sector :

— realizarea și depășirea planului de colectări de piei ovine și de pielicele karakul, țurcane negre și brumării, atît de la sectorul de stat și cooperatist, cît și de la gospodăriile populației ;

— păstrarea calității pieilor colectate prin conservare, prelucrare, manipulare și depozitare ;

— studiul prețurilor de contractare și achiziții practicate în prezent.

Pentru rezolvarea acestor probleme s-au luat o serie de măsuri.

Achiziționarea unor cantități sporite de piei de bună calitate constituie o problemă de bază care stă permanent în centrul preocupărilor noastre. Faptul se reflectă în dinamica realizărilor pe ultimii ani:

În 1960, D.C.A. a achiziționat 2 600 000 de bucăți de piei ovine, iar în anul 1967 a ajuns la cantitatea de 4 622 000.

Totuși, planul pe ultimii doi ani n-a fost îndeplinit, deoarece în 1966 sectorul de stat a creat o restanță de peste 600 000 de bucăți, iar în 1967 restanța a fost de peste 500 000 de bucăți. Unitățile D.C.A. au căutat să recupereze restanțele prin achiziții.

În ceea ce privește păstrarea calității naturale a pieilor de ovine colectate, arătăm că majoritatea întreprinderilor D.C.A. au în proprietate spații de depozitare corespunzătoare, dotate cu instalații de uscare naturale și mecanice (uscătoare tunel cu aer cald) ; ele nu pot nici cum deteriora calitatea pieilor colectate, ci numai a le păstra intacte și, în multe cazuri, chiar de a îmbunătăți calitatea acestora printr-o conservare și manipulare corectă, atentă și competentă. Aici însă intervine punctul nevralgic care lipsește, pe de o parte, industria, și, în final, pe consumator, de ceea ce este esențial la un produs — calitatea.

Din cantitatea totală de piei de ovine colectate de la întreprinderile agricole de stat, 54,5 la sută reprezintă bracuri, iar din cantitatea totală de piei ovine colectate de la cooperativele agricole — 48,9 la sută reprezintă bracuri (bracurile sînt piei inferioare, care nu pot fi incluse în nici o calitate din cele prevăzute în standardele în vigoare și se produc în special din conservarea și depozitarea necorespunzătoare a pieilor imediat după sacrificare).

În ceea ce privește prețurile practicate în prezent, considerăm că cele pentru pieile de ovine sînt corespunzătoare (ajungînd pînă la 58 de lei bucata) ; în schimb, cele pentru piei de karakul, metișii karakul, țurcane negre și brumării, ținînd seama de condițiile speciale de producere, precum și de valoarea produselor ce se confecționează din ele, sînt mici, insuficient de stimulative. Pentru acest motiv, Consiliul Superior al Agriculturii a elaborat un studiu privind majorarea prețurilor la această categorie de piei de ovine, care a obținut și avizul ministerului nostru.

Pentru a veni în ajutorul producătorilor individuali, cît și al cooperativelor agricole, Ministerul Industriei Ușoare, prin Direcția de Contractări și Achiziții, popularizează cele mai eficiente metode pentru jupuirea și conservarea pieilor, în care scop a tipărit broșuri, pliante și afișe și participă pin salariații săi, în calitate de lectori, la cursurile agro-zootehnice ce se țin în unități".

★

La rîndul ei, Uniunea centrală a cooperativelor de consum — Centrocoop, vizată în ancheta amintită, a trimis redacției următorul răspuns :

„Pe anul 1967, necesarul unităților cooperației de consum a fost acoperit la căciuli în proporție de numai 50 la sută, iar repartițiile primite de la Ministerul Comerțului Interior pentru anul 1968 totalizează 375 000 bucăți de căciuli, ceea ce reprezintă numai 80 la sută din necesarul cooperației de consum.

Datorită caracterului temporar deficitar al acestui produs, desfacerea lui către populație este organizată prin magazinele și raioanele specializate pentru comercializarea confecțiilor, în special în centre muncitorești, în centre comunale mai însemnate etc.

Pentru îmbunătățirea aprovizionării populației în sezonul de iarnă, am recurs la importul de căciuli (? !) și sperăm că în viitor cantitățile de căciuli puse la dispoziția cumpărătorilor o să fie mult mai apropiate de necesitățile reale ale acestora. De asemenea, am dat dispoziții unităților de gros ca acest produs să fie comercializat numai în cursul sezonului răcoros, adică în trimestrele I și IV ale anului".

DIN EXPERIENȚA ÎNGRĂȘĂTORIILOR DE TAURINE ORGANIZATE ÎN COOPERATIVELE AGRICOLE

ÎNTR-UN AN, VENITURI DE APROAPE ȘAPTE MILIOANE

Pentru punerea în valoare a condițiilor favorabile existente în ramura creșterii animalelor, precum și a rezervelor mari de care dispune fiecare unitate în vederea sporirii continue a producției de carne și, totodată, a veniturilor realizate, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție a elaborat recomandări cu privire la organizarea îngrășătoriilor de taurine.

Printre cooperativele agricole din județul Ilfov care au trecut încă din anul 1966 la organizarea unor astfel de îngrășătorii se numără și cele din **Putineiu, Izvorul Vieru și Găujani.** Bilanțul anului respectiv a fost destul de rodnic. Îngrășătoriile acestor patru unități au livrat în cadrul contractului 2479 de taurine tinere îngrășate, totalizînd o greutate de 607 tone, adică mai mult cu 300 de tone decît livrase, în medie, în anii trecuți, toate cooperativele din fostul raion Giurgiu.

Activitatea celor patru îngrășătorii a continuat și în anul 1967, urmărindu-se ca, prin îmbunătățirea continuă a tehnicii de hrănire și întreținere a animalelor, a organizării muncii și a întregului proces de producție, rezultatele obținute să fie și mai bune. Astfel cooperativa agricolă din Putineiu și-a propus să îngrașe 1000 de viței, iar cele din Vieru, Izvorul și Găujani, cîte 500, în două serii anuale.

Nu este lipsit de importanță să subliniem faptul că, pentru asigurarea unei eficiențe economice cît mai mari în acest sector, alegerea celor patru cooperative nu a fost făcută la întîmplare ci, așa cum s-a subliniat și în recomandări, s-au avut în vedere cîțiva factori deosebit de importanți.

Asigurarea spațiului de cazare necesar s-a bazat pe construcțiile existente și nu pe investiții speciale. Cheltuieli minime s-au efectuat doar pentru reamenajarea unor obiective care inițial au avut alte destinații, cum a fost cazul la Putineiu și Găujani, unde îngrășătoriile de porci, devenite necorespunzătoare, au fost transformate în îngrășătorii de taurine. S-a urmărit, de asemenea, ca **popularea îngrășătoriilor să fie realizată la timp,** așa încît tineretul taurin, în greutate de 80—200 kg, să fie asigurat atît din prăsila proprie, cît și prin cumpărări de la alte cooperative sau membrii cooperatori, în condiții reciproc avantajoase pentru vînzători și cumpărători.

În toate cele patru unități amintite, un accent deosebit s-a pus pe **folosirea, în furajare, cu maximum de randament, a producției secundare,** paie, pleavă, coceni, capitule de floarea-soarelui, care, bine pregătite și asociate cu uree și melasă, au participat în proporție de 70 la sută în conținutul rațiilor administrate.

Organizarea și retribuirea muncii în îngrășătorii au constituit, de asemenea, elemente hotărîtoare în obținerea unor rezultate bune.

Pe lîngă fiecare din cele patru îngrășătorii au fost organizate echipe de deservire, în atribuțiile cărora au intrat transportul și prepararea furajelor. În incinta îngrășătoriilor s-au amenajat bazine și platforme din beton, în care hrana s-a putut pregăti și păstra în mod corespunzător de la un tain la altul. Pe lîngă alte instalații și mașini, de o reală utilitate în prepararea grosierelor s-a dovedit scărmănătoarea construită, la cererea Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, de către întreprinderea „Energia" din Constanța. Spre deosebire de alte tipuri, această mașină scămoșează perfect cocenii de porumb, asigurîndu-le consumul integral.

Pentru asigurarea unei hrăniri diferențiate, deci pentru folosirea cît mai economică a rațiilor, tineretul taurin supus îngrășării a fost lotizat pe grupe de greutate, fiecărui îngrijitor revenindu-i un număr minim de 30 de capete. Cîntărirea lunară, obligatorie, a loturilor stabilite a permis, pe de o parte, urmărirea realizării sporurilor în greutate și, pe de altă parte, retribuirea îngrijitorilor în raport cu rezultatele obținute. Astfel, în funcție de sporul în greutate realizat de lotul respectiv, fiecărui îngrijitor i s-a asigurat în medie o retribuție de bază de 35—40 de zile-muncă lunar, precum și o retribuție suplimentară anuală de 1000—1500 de lei, ceea ce a dus la sporirea considerabilă a cointeresării materiale a cooperatorilor.

Efectul acestor cîtorva măsuri esențiale s-a concretizat în cifre. **Cele patru cooperative agricole au livrat anul trecut 2 838 de taurine tinere, îngrășate la o greutate totală de 709 tone,** cu 156 de tone de carne peste prevederile planului stabilit.

Prin buna organizare a întregului proces de producție, sporul mediu zilnic a ajuns la 0,700 kg, ceea ce a dus nemijlocit la scurtarea perioadei de îngrășare. În același timp, animalele predate la categoria I s-a ridicat la peste 90 la sută din întregul efectiv livrat în cadrul contractelor.

Un grafic de producție în plină ascensiune. Dacă ne referim numai la greutatea medie la livrare constatăm că, de la 173 kg în 1964, 206 în 1965 și 242 în 1966, ea a ajuns la 278 kg în anul 1967. **Cele patru îngrășătorii au întregit visteria cooperativelor respective cu nu mai puțin de 6 984 000 de lei: 2 850 000 de lei la Putineiu, 1 506 000 de lei la Vieru, 1 420 000 de lei la Găujani și 1 208 000 lei la Izvorul.**

Din calcule rezultă că pentru îngrășarea unui vițel pînă la greutatea de 278 kg s-au efectuat cheltuieli bănești și materiale în valoare de 1913 lei. În urma valorificării animalelor îngrășate, cooperativele au primit în medie cîte 2461 de lei pentru fiecare vițel, realizînd deci un beneficiu net de 548 lei.

E un argument mai mult decît convingător, care obligă la generalizarea acestei metode în cît mai multe unități.

Virgil TRUȘMEI

SZANTO EDMUND

În ziua de 27 februarie 1968, în urma unei îndelungate și grele suferințe, a încetat din viață în vîrstă de 49 ani tovarășul Szanto Edmund, șef de secție la Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție. Tovarășul Szanto Edmund a intrat de tînăr în rîndurile Partidului Comunist Român și a îndeplinit diferite funcții de răspundere în aparatul de partid și a unor organizații obștești.

Amintirea lui va rămîne vie în memoria celor care l-au cunoscut și au muncit alături de el.

UN GRUP DE TOVARĂȘI

ECOURI

La ancheta: „APRECIEREA ECONOMICĂ A TERENURILOR TREBUIE SĂ DEPĂȘEASCĂ FAZA DE STUDIU ȘI EXPERIMENTARE"

A SOSIT TIMPUL, DAR S-A GĂSIT OARE METODA?

Sîntem de acord cu concluzia anchetei revistei „Agricultura socialistă" că aprecierea economică a terenurilor nu mai poate rămîne în faza de experiment. Cunoașterea sub toate aspectele, complexă și profundă, a terenurilor ne este obiectiv impusă de un fapt pe care-l acceptă în vorbe toată lumea, dar pe care prea puțini îl iau în seamă în activitatea practică. Ne referim la faptul că pămîntul este principalul mijloc de producție în agricultură. Or, dacă acesta este adevărul, **nu-i de conceput o organizare a muncii și producției pe temeiuri științifice fără luarea în considerare a indicilor calitativi pe care-i oferă solul.** Suprafața răspunde, cel mult, la întrebarea: cît anume cultivăm? **Cunoașterea calității pămîntului ne întregește răspunsul și ne indică, asociată cu alte elemente, felul culturilor și modul de cultură.**

Creșterea gradului de mecanizare și diversificarea acesteia, sporirea cantităților de îngrășăminte chimice ce revin la hectar și extinderea irigațiilor nu diminuează ci, din contră, mărește necesitatea aprecierii economice a terenurilor. Afirmația este cu atît mai valabilă pentru agricultura de stat care dispune de o bază materială de un înalt nivel tehnic, de specialiști cu experiență și de un cadru organizatoric cu funcționalitate ridicată. **Aprecierea economică a terenurilor permite sectorului agricol de stat să așeze pe baze strict științifice planificarea producției, amplasarea teritorială a culturilor, stabilirea cheltuielilor și, implicit, a costurilor, aplicarea principiului socialist al retribuției după munca depusă.** Iar pe suportul oferit de știința organizării, fermele și întreprinderile agricole de stat vor putea obține acele rezultate maxime puse ca sarcină de plenara C.C. al P.C.R. din 27—28 martie 1967.

Dar dacă importanța problemei și a nenumăratelor ei implicații practice este în afara oricărei discuții, rezolvarea nu ne pare a fi tot atît de limpede. Să explicăm. Pornind de la premisa că elementele mediului natural de care depinde dezvoltarea plantelor pot fi determinate precis, I.C.C.A. a elaborat un sistem de evaluare economică a terenurilor care împarte convențional condițiile ecologice în patru **mari categorii: solul** cu toate însușirile sale, **clima**, **relieful** și **hidrologia**. Fiecărui element ecologic i se atribuie puncte care, însumate, dau nota evaluării economice a terenului supus aprecierii. Metodologia propusă de I.C.C.A. a fost experimentată și în întreprinderile agricole de stat unde, pe baza studiilor topografice, pedologice și agrochimice întocmite de unități de proiectare specializate, s-a introdus în 1965 inventarierea obligatorie, cantitativă și calitativă, a solului. Astăzi toate întreprinderile dispun de carnete de evidență funciară și de planuri de cartare pedologică, cu ajutorul cărora s-a trecut, începînd din 1966, la aprecierea economică a terenurilor. Pe măsura efectuării ei, evaluarea a fost folosită cu rezultate pozitive la stabilirea sarcinilor de plan, îndeosebi la cultura grîului și a porumbului.

Dar ne putem oare mulțumi cu ceea ce am obținut? Noi credem că nu putem, nu trebuie să ne mulțumim. **De aceea nici nu ne declarăm întru totul de acord cu punctul de vedere exprimat în revista „Agricultura socialistă"** (vedeți nr. 51 din 21 decembrie 1967) **de conferențiarul universitar C. Anderca.** Dînsul afirmă că „actuala metodologie este bună, și astăzi evaluarea economică este mai mult o chestiune organizatorică". Nu sîntem de acord pentru că **metoda de apreciere economică ce ni se propune se sprijină în exclusivitate pe fertilitatea naturală, care constă în capacitatea solului de a dispune chiar în momentul luării lui în cultură de apa și substanțele nutritive pe care le reclamă plantele.**

Măsura în care solul poate fi forțat să elibereze, să pună la dispoziția plantelor substanțele minerale pe care le posedă depinde de starea tehnicii existente, de potențialul biologic al soiurilor și hibrizilor creați de om. Aceasta constituie fertilitatea artificială a solului, care este sporită necontenit de om prin dezvoltarea științei și tehnicii. Noi o considerăm tot atît de importantă ca și fertilitatea naturală, de care este indisolubil legată și cu care formează un tot unitar, denumit fertilitatea economică a solului. Complexul de factori care o caracterizează trebuie luat obligatoriu în seamă în procesul evaluării economice a solului. De aceea considerăm că actuala metodă de evaluare trebuie îmbunătățită prin adăugarea la factorii ecologici și a factorilor tehnici: grad de mecanizare, lucrări de îmbunătățiri funciare, chimizare, valoare biologică a plantelor. Fiecare din acești factori poate fi punctat pe baza unor criterii unice, precis stabilite.

În continuare, după totalizarea punctajului dat de factori ecologici și tehnici, ar urma, după părerea noastră, stabilirea producției medii ce poate fi realizată la hectar, la principalele culturi, în condiții climatice normale. Se va ajunge astfel la o finalizare metodologică, ce ne va permite atît aprecierea economică relativă, cît și evaluarea economică absolută, recte capacitatea de producție propriuzisă la o anumită dată.

Din ancheta amintită nu ne putem însuși nici părerea că prin corelarea categoriilor de factori naturali cu producțiile medii efectiv realizate se obține evaluarea economică a terenurilor. Procedeul nu duce totdeauna la stabilirea corectă a fertilității economice, ci la diminuarea acesteia, deoarece recoltele medii realizate sînt și consecința factorilor organizatorici și climatici care pot influența adesea negativ producția agricolă. Interlocutorii revistei opinează pentru a lua în calcul, la aprecierea terenurilor, indicatori ca producția globală, cheltuielile la o mie de lei producția-marfă, prețul de cost, producția netă și producția medie realizată. Nu-s prea mulți? Aceștia sînt indicatori economici necesari în planificare și statistică. **Pentru aprecierea economică sînt suficiente producțiile medii posibile și cheltuielile la hectar, indicatori ce pot caracteriza singuri nivelul fertilității economice relative și absolute.**

Iată, așadar, de ce credem că nu putem vorbi încă de o metodă de apreciere economică a terenurilor perfect pusă la punct. **Metoda trebuie categoric perfecționată cu participarea specialiștilor din cercetare, învățămînt, unități de producție.** Numai în momentul cînd metoda va fi desăvîrșită sub aspectul funcționalității ei se va putea trece la evaluarea terenurilor pe scară largă, lucrare ce trebuie executată de instituțiile de proiectare.

Sîntem de acord cu organele de efectuare a evaluării și de coordonare a acțiunii propuse de participanții la anchetă. Ne deosebim însă de aceștia în privința datelor cînd evaluarea trebuie repetată. Noi considerăm, bunăoară, că repetarea nu-i necesară numai în cazul intrării în funcțiune a unor lucrări de îmbunătățiri funciare. Aceasta ar însemna să absolutizăm rolul unui singur factor, ignorînd, totodată, complexitatea ansamblului de elemente naturale și economice. După noi, **evaluarea trebuie repetată ori de cîte ori se constată modificări ale forțelor de producție capabile să sporească fertilitatea economică.**

Desigur că nu avem pretenția de a fi adus soluții ultime, indiscutabile; credem însă că părerile noastre, izvorîte dintr-o lungă experiență, pot fi de un real folos celor care se ocupă de perfecționarea metodologiei de evaluare economică a pămîntului și de aplicarea ei în practică.

Ing. Grigore GUSAR
ing. Ioachim DRĂGOI
din Departamentul I.A.S.

NOTA REDACȚIEI: Deși a fost publicată fără intenția expresă de a organiza pe marginea ei o dezbatere, ancheta „Aprecierea economică a terenurilor trebuie să depășească faza de studiu și experimentare" a trezit un viu interes în rîndurile cititorilor. Dovadă și intervenția publicată în numărul de față, prin care autorii se declară în dezacord cu unele păreri exprimate în ancheta amintită.

Cum astfel de intervenții am mai primit, iar punctele de vedere diferă, fapt ce demonstrează atît importanța temei, cît și inexistența unor soluții general acceptate într-o problemă de imens interes practic, revista a ajuns la concluzia că e util să-și pună în continuare coloanele la dispoziția celor care doresc să participe la discuție.

Întrucît organizarea științifică a muncii și producției în agricultură este obiectiv condiționată de cunoașterea temeinică a calității terenurilor, e de dorit ca în discuție să se angajeze și cît mai mulți conducători de unități agricole. Fiind, în ultimă instanță, cei chemați să folosească datele aprecierii economice a terenurilor, se cuvine ca ei să-și spună cuvîntul cu pregnantă hotărîre.

Studierea cu atenție a materialului didactic este o preocupare și a cursanților la cercurile agrozootehnice de la cooperativa agricolă de producție din Bărcănești, județul Prahova. Printre aceștia se află și cooperatoarele Constanța Baicu și Pavel Florica din anul II al cercului zootehnic.

Foto: C. DUMITRU

CASA AGRONOMULUI

(Urmare din pag. 1)

Cerințele mereu sporite privind dezvoltarea și intensificarea producției agricole pretind însă ca această activitate să se ridice pe planuri și mai înalte, să se asigure un conținut și mai bogat muncii acestor instituții. **În condițiile noi create prin îmbunătățirea administrativ-teritorială a țării, Casa agronomului trebuie să devină centrul de propagandă tehnică agricolă a județului, să organizeze o documentare curentă a specialiștilor.**

Recent, Comitetul executiv al Consiliului Superior al Agriculturii a aprobat regulamentul privind organizarea și funcționarea Caselor agronomului județene. Avînd în vedere sarcinile ce revin acestora și aportul pe care ele trebuie să-l aducă la ridicarea nivelului de pregătire profesională a specialiștilor și celorlalte cadre tehnice și de conducere din agricultură este necesar ca **direcțiile agricole să treacă neîntîrziat la înființarea în fiecare județ a Casei agronomului.** O atenție deosebită trebuie să se acorde constituirii colectivelor de conducere și de muncă ale acestora și organizării activității de instruire. Asigurarea — în colaborare cu Institutul de documentare tehnică, Centrul de documentare agricolă, Editura Agro-silvică și Redacția revistelor agricole — a publicațiilor agricole de specialitate din țară și a unor periodice din străinătate, stringerea, cu ajutorul cercetătorilor din stațiunile experimentale și al celor mai buni specialiști din învățămîntul agricol și unitățile de producție, a sintezelor privind rezultatele de cercetare și experiența pozitivă a unităților agricole fruntașe și punerea acestora la dispoziția specialiștilor din producție, organizarea unor cursuri de 10—30 de zile pentru informarea științifică a specialiștilor cu studii superioare, a tehnicienilor care lucrează în unitățile agricole și în aparatul direcției agricole sînt doar cîteva din sarcinile ce revin Caselor agronomului județene.

O însemnătate deosebită trebuie să acorde Casele agronomului județene instruirii cadrelor de bază din unitățile agricole socialiste ale județului — șefi de fermă, brigadieri, șefi de echipă, președinți ai cooperativelor agricole etc. — prin cursuri de scurtă durată, de 5—20 de zile, în scopul cunoașterii și aplicării în producție a celor mai înaintate metode de lucru. De asemenea, prin organizarea unor consfătuiri, schimburi de experiență, vizite documentare și demonstrații practice se va avea în vedere cunoașterea și aplicarea metodelor noi de lucru, vizînd în principal mecanizarea, chimizarea, extinderea irigațiilor, generalizarea în producție a soiurilor și hibrizilor celor mai valoroși de plante.

De bună seamă că, pentru a-și desfășura în bune condiții activitatea, se vor lua măsuri pentru o dotare corespunzătoare a Caselor agronomului. Ele trebuie să aibă la dispoziție, în viitor, un laborator agricol bine dotat cu aparatura și utilajul necesar, unde specialiștii Casei agronomului și cei din producție să se poată deprinde cu efectuarea unor analize legate de problemele importante ale producției. De altfel, **Casele agronomului se vor ocupa, în colaborare cu trusturile teritoriale I.A.S., stațiunile experimentale și uniunile cooperatiste și de îndrumarea metodică a activității laboratoarelor agricole din I.A.S. și C.A.P., precum și a cabinetelor tehnice din S.M.T.**

Este bine, de asemenea, ca în cadrul Casei agronomului județene să existe o bibliotecă proprie, cît mai completă, dotată cu toate lucrările de specialitate, cu revistele agricole din țară și din străinătate.

De o mare valoare educativă ar fi și crearea în cadrul Casei agronomului a unui muzeu-expoziție permanent, care să oglindească dezvoltarea tuturor ramurilor agriculturii județului și perspectivele acestora.

Organizarea unei fototeci și a unei filmoteci proprii, întocmirea de ierbare, constituirea unor colecții de plante, de profile de sol etc. sînt și ele obiective pe care Casele agronomului județene nu trebuie să le neglijeze. Menirea pe care instituțiile respective o au în promovarea și difuzarea noului, a cuceririlor științei și practicii avansate le impune să diversifice formele de propagare a cunoștințelor, să-și îmbunătățească necontenit activitatea de instruire a cadrelor. Este de datoria direcțiilor agricole județene ca, în colaborare cu uniunile cooperatiste, trusturile I.A.S. și stațiunile experimentale, să ajute și să îndrume Casele agronomului în inițierea unor acțiuni de maximă eficiență, în scopul generalizării largi a experienței înaintate, condiție esențială a îndeplinirii sarcinilor trasate de partid privind creșterea continuă a producției agricole.

Lecții la domiciliul elevilor; dascăli din Mureș în Dolj și Teleorman

PĂNUȘA DE PORUMB, materie primă pentru artizanat

În prima imagine, fotoreporterul a surprins momentul cînd cooperatoarea Irina Laszlo *din comuna Mărculeni, județul Mureș, duce la magazie coșulețe împletite de ea din pănuși de porumb. Cooperatorii de aici execută numeroase modele de împletituri, toate de o rară frumusețe. Confecționarea unor asemenea obiecte a început cu doi ani în urmă. Între timp, zeci de cooperatori au deprins meșteșugul, din practicarea lui, atît ei, cît și cooperativa, dobîndind venituri însemnate. Anul trecut, de pildă, veniturile obținute de cooperativă din vînzarea obiectelor împletite din pănuși de porumb s-au ridicat la aproape 100 000 de lei. Pentru anul în curs, veniturile planificate din vînzarea împletiturilor sînt mai mari cu 20 000 de lei.*

Irina Laszlo apare și în a doua imagine realizată de fotoreporterul nostru la Brînceni, județul Teleorman, comună aflată la cîteva sute de kilometri de locurile ei de baștină. În ce împrejurări a ajuns Irina Laszlo de la poalele munților împăduriți ai Gurghiului, aici în lunca mănoasă a Dunării? În luna ianuarie, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție a inițiat la Bratovoiești, în județul Dolj, un curs de calificare a cooperatorilor în meseria de împletitori. Au participat, timp de 30 de zile, 43 de cooperatori din 8 unități doljene. Le-au fost maiștri cîțiva cooperatori din Mărculeni, printre care și Irina Laszlo.

În februarie, cursul de calificare s-a mutat la Brînceni și au participat 30 de cooperatori din 16 unități. Aceasta ar fi, pe scurt, explicația celei de a doua imagini în care „elevul" Ioan Negu *din cooperativa din Peiu, județul Teleorman, descifrează, în prezența „maistrului" său, tainele artizanatului. Prezenți la încheierea cursului am notat cîteva păreri:* Florea Bomboi, *președintele cooperativei din Brînceni: „Ne-am convins că și din împletituri putem realiza venituri însemnate. Vom cultiva în acest an o suprafață mai mare cu un hibrid care, pe lîngă că dă recolte mari de boabe, are și știuletele lung, cu pănușa mare, albă și frumoasă, pretîndu-se bine la împletituri. La cules vom da o atenție deosebită pentru ca pănușile să fie recoltate în întregime și depozitate cu atenție".* Cooperatorul Nicolae Lupu, *din comuna Știrbăneasa: „E bine ca asemenea cursuri să aibă loc în cît mai multe unități din județ, iar cursanții să fie aleși dintre cooperatori mai în vîrstă, care-s mai puțin apți pentru treburi mai grele".*

N. RUSU

CARNET DE REPORTER

Ion Vidrașcu declară: ELDORADO EXISTĂ!

Declarație pe cît de lapidară, pe atît de senzațională! Să existe, într-adevăr, țara de vis și legendă, tîrîtă de bogății? Parcă intuind întrebarea ce rămîne nepusă, Vidrașcu *continuă:*

— Ascultă-mă pe mine, există.

Este limpede că omul conferă unor fapte reale datele legendei. Dintr-o clipă într-alta aștept să spună lucrurilor pe nume, destrămînd vraja. .

Pînă atunci accept convenția și nu-mi este deloc greu. Dacă omul din fața mea, mi-ar spune că el a dăruit oamenilor focul, răpindu-l zeilor, l-aș crede fără ezitare. Cred că-i stă în puteri orice. Omul este uriaș.

Uriașul, autorul senzaționalei declarații, este șeful brigăzii a șasea legumicole din cooperativa agricolă Popești-Leordeni din preajma Capitalei. Iordache Turcu, *prietenul său, conduce brigada a cincea. Cele două brigăzi au cultivat anul trecut 75 de hectare și au realizat împreună un venit bănesc de peste 6 milioane de lei. Suma este aproape egală cu cea adusă cooperativei de restul terenului — vreo 1450 de hectare.*

Grădina celor două brigăzi nu reprezintă decît aproximativ o treime din sectorul legumicol. Ele n-au dispus de sere și solarii. Au cultivat legume în cîmp și în răsadnițe, după plantarea răsadurilor. De unde excepționalul venit?

— De pe 12 din cele 22 hectare cultivate cu legume de brigada mea am luat anual două recolte. Anul acesta, culturile succesive vor ocupa 17 hectare. Rețineți: 17 din 22 — mă face atent Turcu.

În brigada lui Vidrașcu, întreaga suprafață de legume dă cinci recolte în doi ani. Pămîntul brigăzii produce în opt din cele 12 luni ale anului. Și produce mult: 46 000 kg la hectar.

Așa s-a născut la Popești-Leordeni un veritabil Eldorado. N-are nimic fascinant, nimic mirific, nimic periculos. Erotismul este însă aici în elementul său.

— Munceau iarna trecută oamenii la minus 20 de grade; îi trimiteam acasă și nu voiau să plece — îmi spune Vidrașcu conducîndu-mă de-a lungul răsadnițelor.

La capătul unei răsadnițe, Vidrașcu îmi face cunoștință cu Mircea Atanasiu:

—Șeful primei echipe milionare din cooperativă. Un milion la nouă hectare... E ceva, nu?

Mai departe îl întîlnim pe Vasile Georgescu.

— Dînsul se prezintă și mai bine: pe șase hectare, șapte sute de mii.

Trecînd în sectorul brigăzii a cincea, îl găsim la datorie pe Ion Florescu. *Vidrașcu mă informează:*

— El conduce echipa campioană: 843 000 de lei de pe trei hectare. Rezultatul ne-a determinat să-i încredințăm pentru anul acesta primul nostru hectar de solar. Cît te-ai angajat, Ioane, să scoți?

— Milionul...

— Așa-i, milionul...

Pășesc printre răsadnițe în urma omului cu statură de uriaș. Un abur cald, mirosind a descompunere și zămislire, se împrăștie subțire peste răsadnițe, lipindu-se de geamurile umede.

— Vezi?, mă întreabă Vidrașcu.

— Ce anume?

Omul pare pentru o clipă descumpănit, apoi așteaptă liniștit să înțeleg singur sensul întrebării. Mai tîrziu, stăpînindu-și iritarea:

— Cum, chiar nu vezi?

Risc un răspuns:

— Sigur că văd: răsadnițele, oamenii...

— Lasă asta... Nu vezi că ești în plin Eldorado?

Așa-i Vidrașcu: sinteză de mit și realitate. Are dreptate, sînt în Eldorado. În orînduirea noastră. Eldorado e sinonim cu muncă plus pricepere.

Marcel CALIANU

În sprijinul unităților cooperatiste

Revista „Agricultura socialistă" publică anunțuri publicitare care să înlesnească schimbul sau vînzarea între cooperative a unor produse agricole și animale de producție.

Schimbul intercooperatist, vînzarea de produse și materiale se vor desfășura pe baza reglementărilor legale în vigoare.

Textul anunțului, însoțit de comanda semnată de cei în drept, în care se vor indica condițiile de aparițiе și numărul de cont din care urmează a se face plata prin virament, precum și adeverința de disponibil, eliberată de bancă, se vor trimite pe adresa: Agenția de publicitate, Editura „Scînteia", București, Oficiul poștal nr. 45, str. 13 Decembrie, nr. 26, blocul 8, telefon 14 15 16.

Anunțurile al căror cost nu depășește 100 de lei, se vor achita în numerar, prin mandat poștal expediat pe aceeași adresă, o dată cu textul anunțurilor.

Costul unui cuvînt este de 3 lei. Pentru servicii speciale (text în chenar sau literă deosebită) la tariful de bază se percepe un spor de 50 la sută.

La solicitarea unităților, publicarea anunțurilor poate fi repetată ori de cîte ori este necesar, în condițiile de plată arătate mai sus.

ANUNȚURI

● Cooperativa agricolă de producție Măgureni — Călărași, județul Ialomița, CUMPĂRĂ URGENT 20 de scrofițe pentru prăsilă de 6—7 luni, din rasele Marele Alb sau Bazna. Cei interesați să anunțe în scris unitatea pentru a trimite delegați să ridice scrofițele.

● Presă de făcut cărămizi, manuală sau mecanică, CUMPĂRĂ cooperativa agricolă de producție „Dumbrava nouă", comuna Dumbrava nouă, județul Maramureș. Ofertele se primesc pe adresa cooperativei.

● Cooperativa agricolă de producție „Drum nou" din comuna Vicov de Jos, județul Suceava, VINDE din stoc 500 000 bucăți araci pentru legume și confecționează, la cerere, araci în număr nelimitat.

● Cooperativa agricolă de producție Păuliș, județul Arad, VINDE vițe altoite din următoarele soiuri: Cabernet Sauvignon — 126 000 fire, Fetească Albă — 39 000 fire, Muscat Ottonel — 5 000 fire, Coarnă neagră — 17 000 fire. Prețul unui fir este de 1,74 lei. Plata se poate face și în grîu sau porumb, prin echivalență.

● C.A.P. MĂGURELE — Secția D.D.D., comuna suburbană Măgurele-București, telefon 23 91 89, combate șobolani, șoareci (deratizări). Dezinsecții la cereale, răsadnițe, sere, prestează și alte servicii D.D.D.

Plata prin virament.

Institutul de cercetări pentru mecanizarea agriculturii

anunță pentru data de 5 aprilie 1968 la sediul institutului din bulevardul Agronomilor nr. 6, București — Băneasa,

CONCURS

pentru ocuparea următoarelor posturi:

— un cercetător științific principal, specialitatea inginer mecanic agricol proiectant la secția întocmirea documentației tehnice

— un cercetător științific, specialitatea inginer mecanic la secția recoltare

— un post de cercetător stagiar cu 3 ani activitate în specialitatea inginer mecanic agricol la secția aparate de măsură și analiză

Actele necesare pentru înscriere la concurs:

a) copie legalizată de pe diploma de examen de stat sau diplomă echivalentă în specialitatea respectivă a unor instituții de învățămînt superior din țară, precum și diplomă din străinătate, echivalentă;

b) copie de pe certificatul de naștere;

c) certificatul de sănătate;

d) dovada situației militare;

e) dovada stagiului;

f) autobiografia.

De asemenea, cererea de înscriere la concurs va fi însoțită în afara actelor de mai sus și de următoarele:

— copie de pe diploma de doctor în științe (dacă este cazul)

— memoriu de activitate, împreună cu o listă de lucrări (dacă este cazul)

— un exemplar al celor mai importante lucrări științifice ale candidatului (dacă este cazul).

Actele de mai sus vor fi depuse cu cel puțin 15 zile înainte de data ținerii concursului.

Pentru informații suplimentare, cei interesați se pot adresa secretariatului științific din cadrul institutului, telefon 33 03 62.

CREATORI DE SOIURI ŞI PRODUCĂTORI DE SEMINŢE

IATĂ CERINŢELE ACTUALE!

Astăzi, cînd agricultura ţării noastre dispune de o bază tehnico-materială superioară, generalizarea în producţie a unui material biologic care să valorifice în modul cel mai economic condiţiile existente se impune în mod deosebit.

Pornind de la această cerinţă, Consiliul Superior al Agriculturii s-a preocupat şi a introdus în ultimul timp în cultură soiuri deosebit de valoroase. Unele au început să fie larg cunoscute şi solicitate : soiurile R. Poli 7 la sfecla de zahăr, Bintje şi Urgenta la cartof, Cenad 309 la ovăz etc. Altele se găsesc în procesul producerii de seminţe : orzul de toamnă Intensiv 1, orzoaica Perfecta, soiurile de in ulei ICA 32 şi ICA 44, cel de in pentru fuior ICA 6, soiul de cînepă Fibramulta 151, soiul de sparcetă ICA 6, o serie de hibrizi dubli de porumb recent omologaţi.

La grîul de toamnă se găsesc în încercări de producţie, în diferite zone ecologice, alături de soiurile raionate, liniile ICA 141, ICA 172, ICA 417 şi Timpuriu 12. Ele vor fi trecute în toamna acestui an într-un număr de întreprinderi agricole de stat, în încercări de producţie. Dintre soiurile de cartof a fost introdus în procesul de înmulţire soiul Desirée, la care culoarea şi forma tuberculului, pielita, numărul şi forma ochilor amintesc de vechiul soi de cartof, mult apreciat de consumatori, „Săpunari".

O serie de soiuri valoroase din care există material matcă au fost omologate şi se găsesc în curs de înmulţire pentru pomicultură, unde, de asemenea, se află în plină răspîndire şi primii portaltoi româneşti. Pentru legumicultură, hibrizii de tomate Delicates, Export I, Export II şi Vitamina vor fi încercaţi în 1968, în condiţii cît mai variate de producţie, alături de hibridul 10 x Bizon.

La o serie de plante agricole, **soiurile create în ţara noastră se înscriu în rîndul celor mai bune din lume :** soiurile de orz de toamnă Intensiv I şi Cenad 345, soiul de ovăz Cenad 309, soiurile de floarea-soarelui şi in pentru ulei, Record şi respectiv ICA 32 şi ICA 44 etc. **În munca de creare a soiurilor dispunem deci de condiţii care permit obţinerea unor rezultate superioare.** Cu toate acestea, folosim încă, la multe culturi, soiuri provenite din import : la grîul de toamnă, cartof, orez, tomate, mazărea de grădină, soia etc. Or, nu întotdeauna acestea corespund întrutotul condiţiilor ecologice din ţara noastră şi, uneori, nici pretenţiilor consumatorilor. La fiecare din aceste culturi s-au şi conturat o serie de cerinţe faţă de calităţile pe care trebuie să le manifeste noile soiuri, pe care producţia aşteaptă să le vadă concretizate. În cultura grîului, de pildă, va trebui ca într-un viitor apropiat să fie înlocuite, pe seama liniilor create în ţara noastră, toate soiurile actuale de grîu (cu excepţia soiului Bezostaia 1, care însă şi el va trebui înlocuit într-o perspectivă nu prea îndepărtată). La cartof, economia aşteaptă soiuri productive, rezistente la boli şi cu însuşiri superioare de calitate. Pe lîngă indicatorii existenţi în prezent, viitorilor hibrizi de porumb li se cere o rezistenţă mai mare la secetă, arşiţă, boli criptogamice şi mai ales la fenomenul de crăpare. La orez avem nevoie de soiuri precoce şi mijlocii, ca perioadă de vegetaţie, productive, rezistente la arsura orezului, cu însuşiri de calitate superioare. La plantele furajere, accentul trebuie pus pe soiurile productive, bogate în substanţe proteice. De fapt, la toate plantele agricole calitatea soiurilor trebuie să meargă mînă în mînă cu productivitatea.

Dar în acţiunea de generalizare a unor soiuri cît mai valoroase, munca de creare este doar prima verigă. Pînă a ajunge în unitatea de producţie, seminţele de soi trec prin fazele obligatorii ale înmulţirii. Oricît de dificilă ar fi uneori această trecere, în final seminţele rezultate trebuie să posede întregul bagaj de însuşiri cu care au fost înzestrate de creatori. Acestea sînt seminţele autentice, tipice pentru soiul respectiv.

O privire retrospectivă asupra acestei activităţi arată că la o serie de culturi — în fuior, în ulei, cînepă, cartof, lucernă şi mazăre — generalizarea soiurilor valoroase se desfăşoară necorespunzător şi ca ritm, şi, mai ales, sub aspect calitativ. Dacă particularităţile biologice ale acestor plante au înrîurit într-o oarecare măsură asupra producţiei de seminţe, nu este mai puţin adevărat că nici noi şi nici unităţile de producţie şi contractare nu am depus suficient interes pentru realizarea sarcinilor.

Controlul efectuat în 1967 în cîmp asupra purităţii biologice a scos în evidenţă valoarea destul de scăzută a unor seminţe de soi. Cîteva exemple au menirea de a atrage atenţia asupra unor situaţii care nu sînt compatibile cu condiţiile şi cerinţele actuale.

Astfel, dacă seminţele de tomate produse de Staţiunea experimentală Argeş, cooperativele agricole de producţie Fierbinţi, Satu Mare şi Ciolpani, în 1966, folosite în producţia anului 1967, au dat plante şi fructe tipice hibridului 10 x Bizon, seminţele produse de cooperativele agricole de producţie Orbeasca, Steagul Roşu-Viişoara, Brînceni şi Storobăneasa, au dat plante tipice numai în proporţie de 61—72 la sută. Consiliul Superior al Agriculturii a luat măsura însămînţării, în condiţii de seră, în luna septembrie 1967, a tuturor provenienţelor de seminţe de tomate din recolta anului trecut. Prima examinare a acestor probe a arătat că din cele 37 de provenienţe, un număr de 3 loturi nu corespund, fapt care a determinat scoaterea seminţelor din circuit. Probele vor fi reverificate în totalitate, în primăvară, în condiţii de cîmp.

O serie de întreprinderi agricole de stat au produs seminţe hibride de porumb, cu o tipicitate a plantelor şi boabelor cuprinsă numai între 60-78 la sută. Multe unităţi au produs seminţe hibride de porumb cu caracteristici ale bobului mult îndepărtate de tipul hibridului respectiv. În multe cazuri, boabele de porumb sticlos prezentau, în partea coronară superioară, pete albicioase, ceea ce înseamnă că a avut loc într-o etapă anterioară polenizarea acestora cu polen de la porumb dinte de cal. La hibrizii tip dinte de cal, la un număr însemnat de probe au fost obţinute plante cu ştiuleţi acoperiţi pe 20-30 la sută din treimea superioară cu boabe semisticloase. Este limpede că **toate nepotrivirile de calitate provin din deficienţe de ordin organizatoric sau agrotehnic.**

Rezultă de aci că **pentru generalizarea rapidă în producţie a soiurilor valoroase, pentru valorificarea deplină a rezultatelor activităţii de cercetare în acest domeniu trebuie depuse eforturi susţinute în toate verigile producerii de seminţe.** Sămînţa de soi va deveni astfel principalul factor de sporire a producţiei agricole.

Ing. D. TORJE
preşedintele
Comisiei de Stat
pentru încercarea
şi omologarea soiurilor

INOVAŢII — RAŢIONALIZĂRI

Dispozitiv pentru alezat lagăre paliere

Datorită lipsei unui dispozitiv adecvat, pînă de curînd, pentru executarea liniei de arbore a motorului D—103, unitatea noastră apela la serviciile uzinelor de reparaţii. De aici decurgeau o serie de neajunsuri : cost ridicat al manoperei (338 de lei pentru fiecare linie de arbore), la care se adăugau cheltuielile de transport şi manipulare, precum şi imobilizarea tractorului circa 4—5 zile în plus, faţă de normativ.

După îndelungi căutări am reuşit, ca, prin adaptarea corespunzătoare a dispozitivului de alezat lagăre paliere de la motorul D—36, utilaj existent în unitate, să efectuăm aceeaşi lucrare şi pentru motorul D—106. Deoarece găurile de pe cei doi suporţi de prindere ai motorului (fig. 1 şi 2) nu corespundeau, în totalitate, s-au executat alte găuri cu diametrul de 14 milimetri. Pentru centrarea axului cu cuţite am confecţionat în atelier un inel de fontă.

Alezarea lagărelor paliere, cu dispozitivul astfel modificat, s-a soldat cu o economie de 278 de lei pe motor. Avînd în vedere faptul că dispozitivul poate fi folosit cu succes la ambele tipuri de motoare, nu mai este necesară dotarea unităţilor S.M.T. cu un nou utilaj de acest gen.

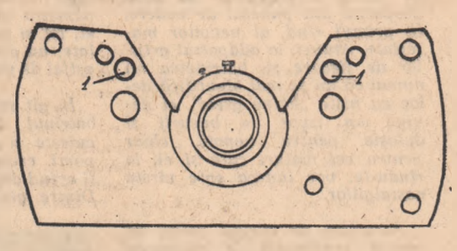

PLACA SUPORT — FAŢĂ
1. Găuri de ϕ 14 mm

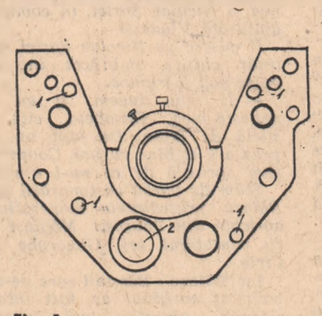

Fig. 1

PLACA SUPORT — SPATE
1. Găuri de ϕ 14 mm
2. Găuri de ϕ 48 mm

Eugen FRECĂUŢEANU
inginer şef
Gh. PETROVICI
şef de atelier
la S.M.T. Cuza Vodă,
judeţul Ialomiţa

O cerinţă esenţială în învăţămîntul agrozootehnic

LECTORUL — un bun pedagog

Nu în puţine locuri, lecţiile de la învăţămîntul agrozootehnic nu-şi ating scopul propus. Aceasta se datoreşte, în bună parte, şi modului în care cei desemnaţi să se ocupe de predare ştiu să transmită cursanţilor cunoştinţele necesare.

În general, despre o lecţie se poate spune că este eficientă atunci cînd însuşirea cunoştinţelor are un caracter conştient şi activ, cînd dezvoltă operaţiile logice de gîndire creatoare ale cursanţilor şi le formează acestora capacitatea de a aplica în practică cunoştinţele dobîndite. De asemenea, ea trebuie să creeze cursanţilor năzuinţa de cunoaştere şi de studiu şi, mai cu seamă, să asigure, pe baza acestei cunoaşteri, formarea unor priceperi de muncă independentă.

Sporirea eficienţei lecţiei duce la îmbunătăţirea şi la accelerarea procesului de asimilare conştientă a cunoştinţelor şi se realizează prin respectarea unor cerinţe didactice, dintre care mai importante sînt : **formularea justă a scopului lecţiei, stabilirea unui conţinut bogat de idei, realizarea în cadrul lecţiei a principiilor de învăţămînt şi utilizarea celor mai adecvate metode de predare.**

Prin formularea scopului, încă din faza de pregătire a lecţiei, lectorul trebuie să stabilească în mod clar cu ce cunoştinţe teoretice sau practice şi cu ce priceperi şi deprinderi trebuie să rămînă cursanţii. Deci, scopul lecţiei exprimă în mod concret sarcinile ei instructive. Instrucţiunile elaborate de Consiliul Superior al Agriculturii prevăd ca lecţia să cuprindă două părţi : prima „teoretică", destinată cunoaşterii ştiinţifice a problemelor respective, iar a doua formată din seminar, demonstraţii sau aplicaţii practice. Ambele activităţi trebuie să aibă o unitate ; este necesar, deci ca **lectorul să asigure lecţiei un conţinut unitar, închegat iar cunoştinţele transmise să aibă o înlănţuire logică, o succesiune firească şi o motivare ştiinţifică adecvată.**

Se ştie că, în general, oamenii maturi şi cu o pregătire mai slabă realizează mai greu concentrarea şi stabilitatea atenţiei voluntare pe tot parcursul lecţiei. Un rol hotărîtor în această privinţă îl are conţinutul în idei al lecţiei care trebuie să fie interesant şi bogat. Cînd ideile expuse sînt mai apropiate de preocupările cursanţilor, de trebuinţele şi interesele lor, de problemele producţiei din cooperativă, lecţia este plăcută, interesantă.

Conţinutul propriu-zis al lecţiei este indicat orientativ de programă şi expus în manual. Lectorul trebuie însă să-i imprime viaţă, îmbogăţind lecţia prin elemente noi, care lărgesc cercul de cunoştinţe al cursanţilor, cum sînt : explicaţiile şi motivările ştiinţifice ale lucrărilor agricole, corelaţiile cu cunoştinţele dobîndite anterior, comparaţiile plastice şi logice, citarea şi comentarea noutăţilor din revistele de specialitate în legătură cu tema lecţiei respective, expunerea unor rezultate experimentale, exemple din realizările privind dezvoltarea agriculturii în ţara noastră, poveşti în legătură cu istoricul culturii plantelor agricole etc.

O altă cale de sporire a eficienţei lecţiei este realizarea în cadrul ei a principiilor de învăţămînt. La predarea lecţiilor de agricultură, de pildă, aplicarea principiului intuiţiei este o obligaţie, deoarece principalul izvor al cunoştinţelor îl formează observaţiile proprii ale cursanţilor; aproape totdeauna la astfel de lecţii trebuie să fie prezentate diferite plante şi părţi de plante, seminţe, maşini şi unelte agricole, diverse substanţe, animale de felurite specii, rase şi vîrste etc. La studierea plantelor agricole şi horticole, este nevoie să fie intuite nu numai caracterele morfologice ale acestora, cît şi fazele lor de creştere şi dezvoltare, efectele diferitelor lucrări agricole asupra plantelor, elementele cadrului natural. Obligaţia lectorului este de a se prezenta la lecţii cu tot materialul didactic necesar.

Alt principiu didactic impune cerinţa ca toate cunoştinţele care se predau la curs să fie înţelese cît mai bine, iar însuşirea acestora să reprezinte rezultatul unui efort de gîndire, o activitate a minţii cursanţilor. Lucrul acesta se realizează prin întrebări şi răspunsuri, prin discuţii şi demonstraţii.

Sistematizarea cunoştinţelor este, de asemenea, un principiu didactic de bază.

Aceasta se asigură de obicei prin planul de lecţie, în care se prevede succesiunea ordonată, logică, sistematică a ideilor. În decursul lecţiilor, sistematizarea se realizează concret şi prin schema la tablă, în care, concomitent cu explicaţia orală, lectorul notează ideile principale.

În sfîrşit, o altă cerinţă importantă în învăţămîntul popular este **accesibilitatea cunoştinţelor.** Fără a trata materia în mod simplist sau a vulgariza ştiinţa, lectorul trebuie să asigure lecţiilor un conţinut ştiinţific corespunzător, expus în termeni uşor de înţeles.

Pentru sporirea eficienţei lecţiilor, lectorului îi stă, aşadar, la îndemînă un arsenal întreg de metode şi procedee didactice — **expunerea sistematică, conversaţia, demonstraţia, excursiile şi vizitele didactice, lucrările de laborator, aplicaţiile practice întovărăşite de experienţe, desenul la tablă, schemele rezumative, deducţiile, analizele etc.** Important e ca lectorul, bine pregătit şi cu prestanţă în faţa cursanţilor, să ducă o activitate vie, creatoare, să solicite gîndirea acestora, să le dezvolte convingerea şi dorinţa de a pune în practică cunoştinţele dobîndite.

Ing. P. STĂNCULESCU

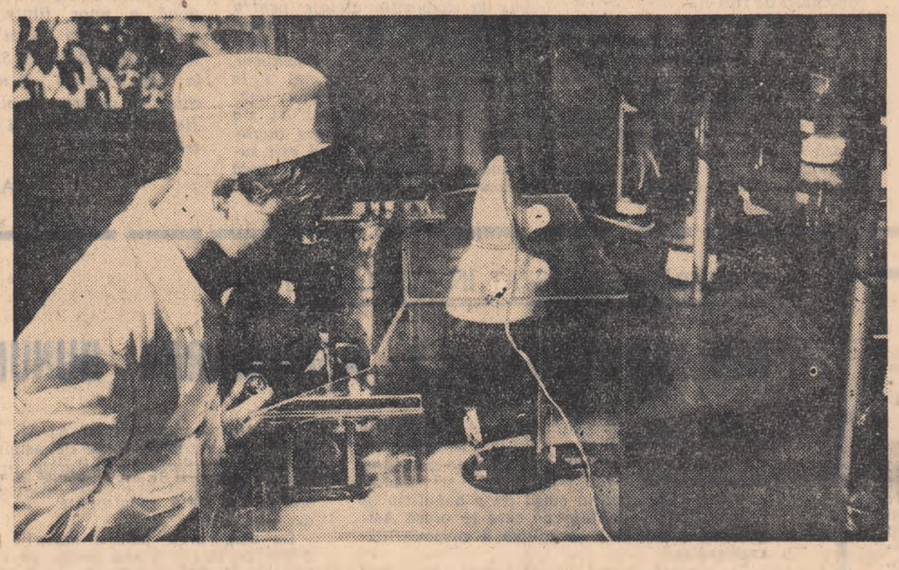

În Laboratorul de însămînţări artificiale al Staţiunii centrale de reproducţie şi combatere a sterilităţii la animale. Cu ajutorul microscopului stereoscopic, instalat într-o cutie termostatică, se execută operaţia de recuperare a zigoţilor.

Foto : C. DUMITRU

TRANSPLANTAREA DE ZIGOŢI

(Urmare din pag. 1)

ovulelor fecundate la animale mari le-am organizat, împreună cu ing. Tiberiu Feredean şi dr. Chiru Drume, cu aproape 3 ani în urmă.

— Care este scopul unor astfel de experienţe ?

— Multiplu. Mai întîi, unul ştiinţific vizînd în principal, aşa cum am mai spus, studiul fiziologiei reproducţiei. Aplicată la porcine, bunăoară, metoda ne permite să cercetăm cauzele mortalităţii embrionare, în vederea elaborării unor măsuri adecvate de prevenire. Prin asemenea experienţe se urmăreşte, de asemenea, transportul ovulelor fecundate la distanţe foarte mari, folosindu-se ca gazdă intermediară uterul de iepuroaică. Nu-i lipsit de interes să amintim, de pildă, că ovulele fecundate de oaie găsesc într-un astfel de „incubator" condiţii foarte bune de conservare, ele putînd să trăiască în uterul de iepuroaică pînă la 5 zile şi chiar să se dividă.

— Există şi o aplicabilitate practică a metodei ?

— Da. Ea se referă însă la o perspectivă mai îndepărtată. Transplantarea de zigoţi poate permite utilizarea mai completă în circuitul reproducţiei a unor animale cu un potenţial genetic ridicat. Este vorba în special de animalele de la care, de regulă, se obţine un singur produs pe an (monotocice). Supuse unor tratamente de provocare a poliovulaţiei, animalele monotocice de mare valoare zootehnică pot furniza într-un ciclu de călduri un număr sporit de ovule fecundate care, recoltate şi transplantate la tot atîţia indivizi primitori, de valoare genetică mai redusă, pot să asigure ameliorarea într-un timp mai scurt a raselor de animale.

— În încheiere, cîteva cuvinte despre rezultatele obţinute şi intenţiile de viitor.

— Firească, rezultatele noastre, raportate la cele obţinute pe plan mondial, sînt modeste. Important este că s-a făcut începutul. S-au efectuat transplantări reciproce de zigoţi de la scroafe din rasele Marele Alb şi Bazna. Din cele 8 cupluri experimentale s-a reuşit să se obţină grefarea, şi deci dezvoltarea produşilor şi fătarea, la doi primitori. Primind prin transplantare 7 zigoţi de la o mamă-donator din rasa Marele Alb, o scroafă Bazna a fătat 4 purcei şi un fetus mumifiat ; o altă scroafă, din rasa Marele Alb, primind tot 7 zigoţi de la un donator Bazna a fătat 3 purcei, cu caracterele de rasă ale mameidonator. Experienţele şi observaţiile noastre sînt în curs de desfăşurare. Pe lîngă problemele privind mortalitatea embrionară la această specie urmărim, de asemenea, incidenţa şi cauzele gestaţiei false la scroafe, fenomen care se constată destul de frecvent în complexele de tip industrial.

TREI VACCINURI pentru combaterea diftero-variolei la păsări

VACCINUL ANTIVARIOLIC AVIAR DE ORIGINE GALINARĂ

sub formă liofilizată se foloseşte pentru prevenirea diftero-variolei la găini, curci şi fazani, în vîrstă minimă de două luni.

Rehidratat în diluantul care îl însoţeşte, vaccinul se aplică exclusiv prin înţeparea pielii aripei, cu ajutorul a două ace de maşină de cusut înmuiate în suspensie vaccinală.

Vaccinarea nu se face în anotimpurile reci şi ploioase, la păsările bolnave, carenţate, prost întreţinute sau care se află în perioada ouatului şi năpîrlitului.

Păstrat la întuneric şi la temperatura de +4, +8°C vaccinul poate fi folosit un an de zile de la preparare, iar imunitatea post-vaccinală este de cel puţin un an.

VACCINUL ANTIVARIOLIC AVIAR DE ORIGINE COLUMBARĂ

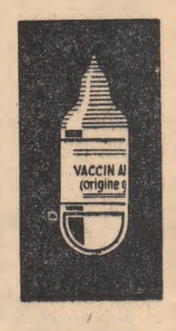

livrat în stare liofilizată se foloseşte la vaccinarea preventivă sau de necesitate a găinilor, curcilor şi fazanilor cu boli cronice sau evolutive intercurente, precum şi a celor care se află în perioada ouatului sau a năpîrlitului, în vîrstă minimă de 1½ luni.

După rehidratare, vaccinul se aplică pe suprafaţa pielii deplumate a regiunii anteroexterne a gambei cu ajutorul unei pensule aspre sau a unui tampon de vată.

Respectînd indicaţiile de folosire şi conservare ale I.C.V.B. „Pasteur", vaccinul poate fi întrebuinţat un an de la preparare, conferind păsărilor o imunitate de 4—6 luni.

VACCINUL CONTRA VARIOLEI PORUMBEILOR

se foloseşte în orice anotimp, atît preventiv cît şi de necesitate la porumbeii de orice vîrstă şi din orice rasă, sănătoşi şi cu o stare de întreţinere bună.

Înainte de folosire, vaccinul se rehidratează după care, cu ajutorul unui tampon de vată, se badijonează pielea deplumată de pe faţa anteroexternă a gambei.

Imunitatea postvaccinală conferită porumbeilor este de cel puţin 8 luni, iar vaccinul are o valabilitate de 10 luni, dacă este conservat în condiţii optime.

Toate cele trei vaccinuri, însoţite de instrucţiuni amănunţite, sînt preparate de INSTITUTUL DE CERCETĂRI VETERINARE ŞI BIOPREPARATE „PASTEUR" din Bucureşti, sectorul 7, şoseaua Giuleşti nr. 333, telefon 18 04 90 şi se pot procura atît de la D.G.A.T.M., întreprinderea nr. 17 din Bucureşti, str. 7 Drumuri, nr. 4, sectorul 4, cît şi de la filialele sale din ţară şi de la farmaciile veterinare.

CATALOGUL LUCRĂRILOR DE PROPAGANDĂ TEHNICĂ AGRICOLĂ CE SE DIFUZEAZĂ GRATUIT *)

V. CREŞTEREA ANIMALELOR

Nr. crt.	Titlul lucrării	Trimestrul de apariţie
	BROŞURI	
1.	Recomandări privind creşterea animalelor	II
2.	Recomandări privind apărarea sănătăţii animalelor (I.C.V.B. „Pasteur"	I
3.	Recomandări privind organizarea producţiei animale şi a valorificării ei ritmice în C.A.P.	IV
4.	Recomandări privind creşterea animalelor de prăsilă	I
5.	Recomandări privind igiena produselor alimentare	II
6.	Sfaturi privind prevenirea şi combaterea infertilităţii la porcine	I
7.	Furajele de origine animală — folosire şi păstrare	II
8.	Sfaturi privind îngrăşarea ovinelor pentru carne	II
9.	Sfaturi privind prevenirea şi combaterea fasciolozei	I
10.	Din experienţa unor I.A.S. specializate în producţia zootehnică	IV
11.	Organizarea muncii la punctele de însămînţări artificiale	II
12.	Organizarea şi tehnica controlului producţiei de lapte la taurine	I
13.	Sfaturi — prevenirea şi combaterea bolilor glandei mamare	I
	PLIANTE	
1.	Îngrijirea puilor de la 1—75 zile	
2.	Măsuri de prevenire a bolilor la pui	
3.	Condiţiile ce trebuie să îndeplinească halele pentru păsările ouătoare	
4.	Asigurarea furajelor bogate în vitamine la păsările ouătoare	

*) Vezi şi „Agricultura socialistă" nr. 5, 6, 7 şi 8 din 1968.

TALON

V. Creşterea animalelor

Rog a mi se expedia gratuit următoarele :

	Indicele din catalog				
BROŞURI					
PLIANTE					—

Numele şi prenumele . . . . . .

Ocupaţia . . . . . .

Comuna . . . . . .

Judeţul . . . . . .

La marginea pădurii

Foto : Gh. VINȚILĂ

DAR VINE ȘI O VREME A BĂTRÎNEȚII...

Există o vîrstă a senectuții senină și lipsită de griji. Cu condiția ca atunci cînd anii au îmbrăcat cu argint tîmplele, ziua de mîine a bătrînești să aibă acoperire din punctul de vedere, în primul rînd, al nevoilor materiale. Atunci, la adăpostul grijilor de fiecare zi, bătrînețea nu numai că nu se mai identifică deloc cu niște „haine grele", ci devine un izvor de bucurii și duioșie pentru nepoți, chiar pentru cei maturi care și ei, la rîndu-le, vor luneca spre vîrsta nostalgiilor.

Ascultam de curînd darea de seamă prezentată la adunarea generală de către Ion Băiașu, președintele cooperativei agricole din comuna Păușești Măglași, din apropiere de Rîmnicu Vîlcea. Între altele, președintele spunea : „Grija pentru cooperatorii bătrîni care nu mai pot munci a constituit o preocupare de seamă a consiliului nostru de conducere. Astfel, au fost întocmite dosarele de pensie pentru 282 de bătrîni, alți 23 primind pensii de invaliditate. La fiecare 20 ale lunii pensiile s-au plătit cu regularitate".

Investigația noastră a scos în relief faptul că majoritatea, marea majoritate a țăranilor cooperatori pensionari din Păușești Măglași trăiesc în condiții bune, împreună cu fiii sau cu rudele lor apropiate. Dar am întîlnit totuși și bătrîni pe care familiile lor îi ignoră pur și simplu fiind siliți să trăiască izolați.

Cutreier ulițele comunei. La marginea satului Pietrari locuiește singură, în condiții grele, bătrîna Ioana Rogojină. Și totuși în comună ea are rude căsătorite cu cooperatori care au de toate. În casa părintească, o clădire bună, trainică, ea n-are acces. Îl întreb pe Gheorghe Rogojină, unul din cumnații ei, de ce nu se unesc toate rudele pentru a-i crea și bătrînei Ioana condiții omenești de trai ?

— N-am știut că o duce așa greu, că-i plouă prin acoperiș și altele pe care le văzurăți dumneavoastră. Eu stau la marginea cealaltă a satului, așa că...

— Păi a vîndut un loc, a luat pe el vreo 800 de lei, argumentează Constantin Gîjulete, un alt cumnat al Ioanei Rogojină. De ce nu-și ridică acolo o odaie ?

Credeam că omul încearcă o glumă, zicînd că se poate construi o cameră cu 800 de lei, dar vorbea cît se poate de serios. De fapt, această „seriozitate" demonstra tocmai adevărul că atît el, cît și soția lui, sora celei izolate, nu doresc să fie plictisiți cu astfel de probleme.

În alt sat al comunei, Ulmețel, bătrînul Ștefan Alexandru locuiește și el singur. Are cîțiva pomi, crește un vițel. Poate n-o fi avînd deloc rude ? Da de unde ? Dintre gineri, Ioan I. Moacă și

ANCHETA SOCIALĂ

Ștefan Dodică, locuiesc chiar în Păușești Măglași, alții, Ion Pîrnea și Niculae Șorlei, în comuna alăturată, Vlădești.

Îl găsesc pe Nicolae Șorlei, un tînăr chipeș, îmbrăcat într-un cojoc nou și frumos.

— Îi mai ducem, și eu și nevastă-mea, Elisabeta, cîte o sticlă de lapte. De fapt nu se prea are el bine cu noi. Cooperativa agricolă de ce nu-l ajută ?

Stăm de vorbă cu tovarășii Ion Băiașu, președintele cooperativei agricole din Păușești Măglași și cu contabilul șef, Gheorghe A. Cîrje.

Ion Băiașu : *Bătrînii care ne-au solicitat sprijinul au fost întotdeauna ajutați. Iată cîteva exemple : Ion N. Hogea, Victor Popescu, Petre Pîrnea, Gheorghița T. Smeureanu... Pentru unii bătrîni care locuiesc singuri, cum este, de exemplu, Alexandrina Ungureanu, am intervenit la Sfatul popular să li se acorde gratuit lemne. Cooperativa le-a pus la dispoziție atelaje pentru transportul lemnelor. În cazul relatat l-am chemat pe unul dintre gineri, Gheorghe Pătîntașu, să meargă la pădure să i le aducă. Dar avem de-a face, uneori, cu oameni delăsători. Nu s-a dus, a privit cu nepăsare lucrurile. Firește, e greu cînd ești suferind și nu e cine să-ți aprindă măcar focul iarna...*

Gheorghe **A. Cîrje** : *Consiliul de conducere a rezolvat operativ cererile de care vorbea tovarășul președinte. Le-am repartizat solicitanților porumb, cartofi, legume, fîn și alte produse.*

Toate cele de mai sus sînt juste. Dar cum s-a văzut în cele două exemple, la care se mai pot adăuga și altele, ajutorul, sprijinul moral și material datorat bătrînilor de către societate, n-a intervenit în toate cazurile îndeajuns de eficace.

N-ar fi oare necesar ca organele locale, conducerea cooperativei agricole, comisia de femei din comună să se intereseze și să analizeze mai temeinic, la fața locului, fiecare situație în parte ? Hotărît, da.

Dar la Păușești Măglași am mai surprins un aspect al problemei de față, tot atît de contradictoriu : la căminul pentru bătrîni de aici trăiesc femei și bărbați care au rude la cîteva ulițe depărtare sau în satele învecinate. Cătălina Ghencea, de exemplu, e din satul Cheia, unde locuiește o fată a ei, membră a cooperativei agricole. Tot din satul Cheia este și o altă bătrînă, Ioana Nica. Și aceasta are acolo o fată, nepoți etc. Printre cele 63 de femei care sînt nevoite să locuiască la cămin este și Lucreția Căpraru, în vîrstă de 80 de ani, din Olănești sat, la cîteva minute cu autobuzul de Păușești Măglași. Are acolo un frate, o soră și alte rude. Rudele au uitat însă cu desăvîrșire să-i mai viziteze pe cei din cămin. Sînt mulțumite că statul le-a scăpat de orice fel de griji. De ce oare acești oameni dovedesc nepăsare față de cei ce i-au crescut, i-au ajutat să se ridice, să-și însușească o profesie, să aibă un cămin al lor — uneori chiar cu sacrificii personale ?

De multe ori în viață la bătrînețe, un cuvînt bun, un semn de recunoștință, o vizită de un ceasdouă a unor ființe apropiate, echivalează cu o zi plină de lumină și căldură. Sînt lucruri la care merită să ne gîndim, chiar și pentru simplul fapt că fiecare din noi va fi cîndva bătrîn.

Al. RAICU

DIALOG redacție — cititori

Dr. I. N. BRATU — Brăila :

Ne informați că v-ați mutat cu domiciliul din comuna Gropeni în orașul Brăila și ne rugați să vă expediem revista „Agricultura socialistă", la care sînteți abonat la noul domiciliu. Întrucît difuzarea revistei noastre se face de către oficiile P.T.T.R., am înaintat cererea dv. oficiului la care v-ați abonat, pentru a lua măsurile corespunzătoare.

INFORMĂM CITITORII REVISTEI NOASTRE, CARE ÎN ACEASTĂ PERIOADĂ ȘI-AU SCHIMBAT DOMICILIUL, CĂ PENTRU A-ȘI ASIGURA PRIMIREA ÎN CONTINUARE A ABONAMENTULUI LA REVISTA „AGRICULTURA SOCIALISTĂ" ESTE NECESAR SĂ ANUNȚE ÎN SCRIS OFICIUL P.T.T.R. LA CARE AU ÎNCHEIAT ABONAMENTUL, NOUA LOR ADRESĂ.

Ioan CHIHUI — cooperator, comuna Hănești, județul Botoșani :

În urma investigațiilor făcute, a rezultat că, într-adevăr, mulți cooperatori din satul Borolea, între care și dv., au depășit producția prevăzută la cultura de mac, primind retribuția suplimentară corespunzătoare. Sporurile de recoltă înregistrate la floareasoarelui nu se datoresc eforturilor proprii ale cooperatorilor și adunarea generală a hotărît, pe bună dreptate, să nu se acorde, la această cultură, retribuție suplimentară.

Ing. Valerian DRUȚA — de la cooperativa agricolă din comuna Sihlea, județul Vrancea:

Potrivit H.C.M. nr. 1109/1967, inginerii cuprinși în învățămîntul post-universitar seral și fără frecvență au dreptul, în vederea participării la cursurile de pregătire și la susținerea examenelor, în afara concediului legal de odihnă, la un concediu anual de studii plătit de 30 de zile calendaristice. Pe perioada concediului de studii li se asigură, de către unitatea în care activează, salariul mediu lunar din ultimele trei luni.

Nicolae BURTIȘAN — S.M.T. Orțișoara, județul Timiș :

Legea privind concediul de odihnă al angajaților, în vigoare de la 1 ianuarie 1968, stabilește că angajații au dreptul, în fiecare an calendaristic, la un concediu de odihnă plătit cu o durată de 15—24 de zile lucrătoare, în raport cu vechimea lor în muncă.

Perioadele cît angajatul a efectuat stagiul militar, a fost în concentrare, mobilizare ori în prizonierat se consideră vechime în muncă utilă la stabilirea duratei concediului de odihnă, indiferent dacă anterior acestor situații cel în cauză a fost sau nu salariat.

Un grup de cooperatori din comuna Sudiți, județul Ialomița :

— Paza obștească, repararea și întreținerea drumurilor și alte lucrări obștești sînt obligații cetățenești ale membrilor cooperatori. Prin urmare, pentru asemenea activități nu se acordă zile-muncă.

— Membrii cooperatori care lucrează cu atelajele cooperativei agricole la alte unități (cum este cazul relatat de dv. — transportul mărfurilor pentru cooperativa de consum) sau pentru membrii cooperatori sînt retribuiți cu zile-muncă pe baza normelor stabilite pentru conductorii de atelaje. Unitățile deservite și cooperatorii plătesc cooperativei agricole sumele de bani ce se cuvin pentru transportul efectuat.

Ing. Ion MĂRUȚĂ — de la I.A.S. Leorda, județul Botoșani :

Departamentul I.A.S., căruia i-am adus la cunoștință sesizarea dv., ne-a informat că a luat măsurile corespunzătoare pentru a vi se asigura, la unitatea în care sînteți repartizat, condiții corespunzătoare de muncă și de viață (cazare, masă etc.). Transferul solicitat de dv. nu se aprobă.

VITRINA

CĂRȚI APĂRUTE ÎN EDITURA AGRO-SILVICĂ

IRIGAȚIA PRIN ASPERSIUNE

În prima parte a lucrării inginerilor E. Lașiță și N. Grumeza, este prezentat stadiul tehnic actual al irigației prin aspersiune în diferite țări ale lumii. În continuare, sînt expuși factorii naturali în legătură cu aspersiunea (consumul total de apă, stabilirea regimului de irigație prin metoda bilanțului și udarea de aprovizionare). Un important număr de pagini este rezervat descrierii diferitelor sisteme de irigație prin aspersiune și exploatării amenajărilor respective.

MAȘINI PENTRU RECOLTAREA SFECLEI DE ZAHĂR

După ce expun cerințele agrotehnice necesare utilizării mașinilor de recoltat, ing. N. Bria și ing. Gh. Gheorghe, autorii lucrării, prezintă tehnologii și complexe de mașini necesare acestei lucrări, organele de lucru ale mașinilor și mașinile propriu-zise de recoltat : dislocatorul S.S.P.-4, mașina de decoletat pe 3 rînduri și mașina de scos rădăcini pe 3 rînduri. În încheiere sînt relevate aspectele economice ale mecanizării lucrărilor de recoltat sfeclă de zahăr.

ÎNȚĂRCAREA TIMPURIE A PURCEILOR

Cartea constituie o sinteză a ultimelor cercetări științifice și realizări practice cu privire la înțărcarea timpurie a purceilor. După ce se ocupă de compoziția colostrului și a laptelui matern, autorii — ing. Gh. Bereholu și dr. ing. V. Jurubescu — indică modul în care trebuie să se efectueze alimentația și înțărcarea purceilor, trecînd în revistă înțărcarea ultraprecoce, foarte precoce, precoce, simiprecoce sau funcțională și semitardivă. Numeroase grafice, tabele și o amplă bibliografie completează lucrarea.

ASIGURĂRILE DE STAT ÎN MEDIUL SĂTESC

NOI AVANTAJE LA ASIGURAREA BUNURILOR

Nu cu mult timp în urmă, Administrația Asigurărilor de Stat a pus la dispoziția cetățenilor noi forme de asigurări de persoane. S-au creat deci noi posibilități și pentru populația din mediul rural de a beneficia de numeroasele avantaje pe care le oferă **Asigurarea facultativă complexă a gospodăriilor cetățenilor.**

În această formă de asigurare au fost cuprinse mai multe feluri de asigurări și anume : asigurarea bunurilor din locuință și din jurul locuinței ; asigurarea persoanei (și a soției, respectiv a soțului acesteia) care a încheiat contractul de asigurare, pentru cazurile de invaliditate permanentă și de deces întîmplate la domiciliu, asigurarea pentru cazurile de despăgubiri civile datorate de asigurat în calitate de locatar față de proprietarul imobilului, precum și pentru cele datorate terților în cazurile de accidentare a persoanelor și avarierea bunurilor aparținînd acestora, la domiciliul asiguratului.

Prin includerea în asigurare de noi riscuri, s-a lărgit răspunderea Administrației Asigurărilor de Stat, astfel că de acum se acordă despăgubiri și pentru pagubele pricinuite bunurilor asigurate ca urmare a stricăciunilor accidentale produse la instalațiile de gaze, a căderii pe clădirile sau adăposturile în care se aflau bunurile asigurate a unor obiecte ori a prăbușirii clădirilor sau adăposturilor respective, precum și a izbirii lor de către un vehicul. Uneltele agricole, viticole, pomicole, apicole și pentru deservirea zootehnică erau asigurate doar la locurile de muncă și la domiciliul asiguratului. În baza noilor condiții, acestea sînt asigurate și pe timpul transportului de la gospodăria asiguratului la aceste locuri și înapoi.

S-a extins răspunderea ADAS pentru pagubele la bunurile luate de asigurat și de membrii familiei sale, oriunde în afara domiciliului, de la 10 la sută la 20 la sută din suma asigurată menționată în contractul de asigurare.

La asigurarea pentru cazurile de invaliditate permanentă sau deces, pe lîngă riscurile de incendiu, trăsnet, explozie și cutremur de pămînt, s-au mai introdus și alte cazuri de accidente ce se pot întîmpla la domiciliul asiguratului, dintre care menționăm : lovirea, căderea, acțiunea curentului electric, arsura, asfixierea din cauze subite, cele provocate de funcționarea ori folosirea mașinilor, sculelor etc.

La asigurarea pentru cazurile de despăgubiri civile s-a extins răspunderea ADAS și pentru acoperirea sumelor datorate de membrii familiei asiguratului, pentru unele pagube provocate la imobilul proprietarului (incendiu, explozie), precum și pentru acoperirea sumelor datorate terților pentru accidentarea persoanelor și avarierea bunurilor, la domiciliul asiguratului.

Prima de asigurare anuală care era diferențiată (0,20 la sută pentru bunurile aflate în orașe și în alte localități asimilate și de 0,30 la sută pentru restul localităților), s-a unificat la 0,20 la sută, calculabilă asupra valorii bunurilor asigurate, indiferent de localitate.

Acestea sînt numai unele dintre condițiile avantajoase ale asigurării complexe a gospodăriilor cetățenilor.

De noile avantaje acordate asiguraților (privind cazurile de răspundere ADAS) beneficiază și cei care au încheiate în prezent asigurări de bunuri casnice.

IMPORTANT

Agențiile și filialele O.N.T. au pus în vînzare bilete pentru odihnă și tratament pe perioada februarie — mai a.c. în stațiunile : Buș teni, Borsec, Predeal, Păltiniș, Govora, Sinaia, Tușnad, Călimănești, Căciulata, Olănești, Herculane, Bazna, Ocna Sibiului, Slănic Moldova, Singeorz, Buziaș, Vatra Dornei, Eforie Nord, 1 Mai, Sovata, Pucioasa.

— Locuri la Mamaia, Eforie Nord, Eforie Sud pentru 15—31 mai.

Tarife reduse.

Reduceri pe C.F.R. și D.R.T.A., pentru posesorii de bilete O.N.T

NE-AM INTERESAT, AM AFLAT, VĂ INFORMĂM

PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA DESERVIRII POȘTALE

Pentru asigurarea colectării corespondenței poștale la timp și a unei mai bune deserviri cu ziare și reviste, oficiul P.T.T.R. Gura Humorului a fost dotat recent cu un autovehicul, care face legătura cu agenția Păltinoasa și oficiile Cacica și Solca.

AUTOBUZ PENTRU TRASEE GRELE

Problema transportului călătorilor, pe drumurile de munte ori pe cele cu pante și curbe pronunțate va fi rezolvată într-un termen scurt. La uzina „Autobuzul" din București a fost realizat un tip de autobuz rutier denumit T.V.-71, cu o capacitate de 28 de locuri, care va putea fi utilizat pe toate traseele grele din țară. Primele 16 bucăți au și fost date în folosință în unele din județele țării. În continuare, în acest an, uzina va livra Ministerului Transporturilor Auto, Navale și Aeriene 325 de asemenea autobuze.

ALTE LINII DE AUTOBUZE

Un nou traseu de autobuze a fost deschis pe ruta Timișoara—Bazoșul Vechi—Recaș, pe distanța de 33 km. Noul traseu are patru curse zilnice. Autobuzele pleacă din autogara Timișoara la orele 6, 11, 15,45 și 22,30, iar de la Bazoșul Vechi la orele 4,45, 7,30, 12,30 și 19.

De asemenea, a fost inaugurată de curînd o nouă cursă de autobuze pe ruta Bacău — satul Gioseni (comuna Chetriș), cu plecarea din Bacău la ora 18 și sosirea la Gioseni la ora 19 ; plecarea din Gioseni are loc a doua zi la ora 5,30.

ȚIGARETA „DIPLOMAT"

O veste pentru fumători : de curînd a fost omologată la Ministerul Comerțului Interior o nouă țigaretă denumită „Diplomat", de tipul țigărilor „Snagov". Noul produs va începe să fie realizat de către „Fabrica de țigarete" din București în cel de al doilea trimestru al anului. El va fi ambalat atît în poșete de hîrtie, cît și în pachete de carton cromo. Țigareta „Diplomat" — cu și fără filtru — se va prezenta atît în pachete de 20, cît și 12 bucăți.

PRESTĂRI DE SERVICII

În prezent sînt în curs de amenajare noi bruturări în comunele Jibert și Zagon, județul Brașov, Apold, județul Sibiu, Bățanii Mari și Bretcu, județul Harghita. La Biertan, județul Sibiu, a fost înființat un atelier de încălțăminte, iar la Sînpetru, județul Brașov, o secție foto. La Vulcan și la Sînpetru, județul Brașov, sînt, de asemenea, în curs de amenajare noi cărămidării.

ASFALTAREA UNOR ȘOSELE

În Oltenia vor fi asfaltate anul acesta noi drumuri de intensă circulație. Printre acestea sînt : drumul național nr. 56, Craiova—Calafat, între km 49 și 71 ; drumul național nr. 64 : Caracal—Găneasa, de la km 16 la km 26 ; drumul nr. 54-A, Corabia—Bechet, între km 2—10 și 29—44, precum și drumul național nr. 54, Caracal—Corabia, de la km 27 la km 31.

SCURTAREA UNEI RUTE IMPORTANTE

A început modernizarea șoselei naționale Ilia—Lugoj, unul dintre traseele turistice importante care leagă Hunedoara cu Banatul. În 1969, cînd lucrările se vor încheia, circulația pe șoseaua Deva — Timișoara se va efectua pe o rută mai scurtă cu circa 40 km față de actualul traseu, care trece prin Arad.

„TURIST" ȘI „PEISAJ"

Pentru uzul fotografilor amatori, Întreprinderea de optică română a început fabricarea unui aparat de mărit, de construcție simplă, denumit „Turist" format 24×36 mm, destinat filmelor de 35 mm, în cel de al doilea semestru al anului, aceeași întreprindere va pune în fabricație și un alt aparat de mărit — „Peisaj" — format 6 x 6 cm. Totodată, anul acesta întreprinderea respectivă va trimite în magazinele de specialitate cantități mai mari de accesorii de laborator, cum sînt : dispozitive de uscat, cuțite de tăiat fotografii, lămpi de laborator etc.

EXAMENUL DE BACALAUREAT

Examenul de bacalaureat pentru liceele de cultură generală și liceele de artă se va desfășura în acest an în două sesiuni : sesiunea I, între 17 iunie și 1 iulie și sesiunea II-a, între 17 august și 1 septembrie. Programele disciplinelor pentru aceste examene sînt cele valabile în anul 1967.

POPULARIZAREA REGULILOR DE CIRCULAȚIE

În scurtă vreme, la dispoziția școlilor se va pune o interesantă broșură — tipărită în 100 000 de exemplare — spre a servi ca material didactic pentru predarea regulilor de circulație și prevenirea accidentelor. Tot în scopul popularizării regulilor de circulație se pregătesc două filme artistice de scurt metraj și 300 de diapozitive.

NOI TIPURI DE APARATE DE RADIO ȘI TELEVIZOARE

Viitorii cumpărători de aparate de radio și televiziune vor avea anul acesta de ales între vechile tipuri și unele noi, ce vor fi puse în fabricație de către Uzinele Electronica. Astfel, în cel de al doilea trimestru vor începe să fie produse aparatele de radio „Select 68" și „Albatros II", iar în semestrul al doilea televizoarele „Miraj" — cu ecran de 59 cm și „Venus", cu ecran de 47 cm în diagonală.

„CARNETUL COPILULUI"

Iată o inițiativă interesantă și utilă : tuturor femeilor gravide și a mamelor cu copii pînă la un an le-au fost distribuite de către serviciile de educație sanitară ale județelor Caraș-Severin, Timișoara și Arad cîte un „Carnet al copilului", care cuprinde sfaturi și îndemnuri prețioase. Totodată, fiecare circumscripție sanitară a fost dotată cu cîte o „păpușă cu trusou", necesară demonstrațiilor practice în cadrul „Școlilor mamei".

VARIETĂȚI

ZECE BRAZDE ADÎNCI ȘI LUNGI

Din tradițiile agriculturii românești

Închipuiți-vă un cazan mare de abur, avînd forma uneia din vechile locomotive de cale ferată. Este montat pe patru roți late și fumegă, duduie, se zgîltîie din toate încheieturile. Se află în plină activitate, deși nu se urnește din locul unde a fost fixat. La 200 de metri depărtare se află un plug cu patru cuțite. Între plug și cazan — un cablu de oțel. Conducătorul plugului trage un chiot, cazanul se opintește din toate puterile și înfășoară cablul, tîrînd astfel plugul spre el. O pereche de boi duce plugul înapoi și-l așează pe o nouă brazdă. Și tot așa, pînă seara, cînd se face socoteala lucrului terminat: s-a arat cam tot atît cît ar fi arat patru perechi de boi cu patru pluguri obișnuite. Se face și socoteala costului aratului cu abur — e de două ori mai scump ca cel cu vitele.

Acesta era plugul cu abur din secolul trecut. În anul 1891 aveam și noi 11 (4 în județul Putna, 2 la Botoșani, 2 la Roman, și cîte unul la Teleorman, Neamț și Mehedinți). Fusese inventat în anul 1859, de englezul John Fowler și după 40 de ani de perfecționări a fost... abandonat. Alte mașini cu aburi au încercat să-i ia locul, după anul 1900, fără prea mult succes însă. În România erau, în 1905, în total 55 de pluguri cu aburi, de fabricațiuni diferite.

Tot în acel an își face apariția, pe piața mondială, tractorul cu benzină, care avea să revoluționeze întreaga gamă a muncilor agricole. La 24 iunie 1907 se experimentează și în România unul din aceste tractoare. Un agricultor mai înstărit aduce din Anglia un SANDERSON de 50 CP, care avea atașat un plug cu patru discuri și face cu el primele demonstrații, pe un teren de lîngă gara Ciulnița. S-au arat atunci — cu tractorul acesta condus de un singur om — zece brazde adînci de 26 cm și lungi de cîte 950 de metri. A fost un succes ferm, recunoscut de toți participanții-specialiști ai Ministerului Agriculturii și ai Camerelor de Agricultură. În fotografia 1: tractorul SANDERSON în acțiune. Fotografia 2: tractorul după demonstrație înconjurat de asistența formată, bineînțeles din mari proprietari de pămînt, singurii care își puteau pune problema dotării cu tehnică avansată.

În anul 1913 se fac, în diferite țări din Europa, concursuri de tractoare agricole cu benzină. Unul din aceste concursuri se desfășoară, la 12 mai 1913, pe moșia statului, de la Ciulnița, sub egida Camerei de Comerț din București. Participă șapte tractoare. Pe locul întîi se clasează tractorul francez BAJAC, iar pe locul doi un LANZ german. Și de data aceasta părerea unanimă este că tractoarele cu benzină sînt economice (consumau 7—9 litri de benzină într-o oră de lucru). Cu toate acestea introducerea lor se face greu, între altele din cauza costului exagerat — cel mai ieftin tractor se livra franco frontieră cu 30 000 de lei, adică prețul a 27 vagoane de porumb.

Ion MUNTEANU

Struțul și cămila

Un struț, cu gîtul luminare
O cățină în ziua mare
Pe o cămilă, fiindcă are
Gîtlejul-semn de întrebare.

„Eu mi-l țin drept", orgolios,
Îi spuse struțul. „Și nicicum,
Nu l-aș pleca în jos!"
Dar se stîrni cumplit Simun
Și struțul, cît ai zice: „Cip!"
Își îngropă capu-n nisip.

Cămila, descurcîndu-se deștept,
Se strînse ling-o dună,
Își puse fruntea-n piept
Și înfruntă năpraznica furtună!

Morala exemplară-mi pare:
„Decît un struț cu gîtul luminare,
De fumuri plin;
Mai bine fii la orice încercare
O... dromaderă! Cel puțin!".

Mihail COSMA

DE LA LUME ADUNATE

RAZBUNAREA JURIULUI

La un concurs de tenis de masă între bărbați s-a înscris și o tînără suedeză. Ea a fost admisă mai mult pentru că se știa sigur că va fi învinsă de jucătorii masculini. Spre surprinderea juriului însă, tînăra a fost clasată pe locul întîi. Ca să se răzbune, președintele juriului i-a oferit drept premiu un aparat de bărbierit electric.

44 LA SUTA

O societate de asigurare franceză a stabilit o statistică din care rezultă că 44 la sută dintre francezi mor, fără a lăsa moșteniri. Pînă aici nimic curios. Dar tot aceeași statistică arată că 44 la sută dintre moștenitori mor înainte de a putea să ajungă în posesia moștenirii și... ca o fatalitate, 44 la sută din cei care ajung să fie în posesia moștenirii mor fără să lase o moștenire. Nu rămîne decît să credem și noi... 44 la sută din această statistică.

SINUCIDEREA BROAȘTELOR

În nord-estul Thailandei s-a produs, la începutul anului, o sinucidere în masă a broaștelor. Ele s-au aruncat asupra spinilor din tufișurile spinoase. Fenomenul este interpretat de locuitori ca un semn prevestitor de rele: vin vremuri grele. Experiența le-o dovedește, căci în urmă cu doi ani s-a mai produs un fenomen identic și a urmat o mare foamete.

Broaștele din Thailanda au dat un spectacol mai tragic în anul 1941, cînd s-au ucis cu miile într-un adevărat război batracid. Oamenii de știință explică acestea prin faptul că lipsa de mîncare silește la sinucidere animalele care preferă moartea în locul foametei.

UN MICROFLUVIU

De obicei, numele de fluviu se acordă apelor curgătoare care se varsă în mare. Noțiunea s-ar părea că nu e legată de lungimea cursului, căci iată că rîul Reprua care izvorăște dintr-o peșteră de la Gagra, Uniunea Sovietică, se varsă în Marea Neagră, după un curs de... 20 de metri. Deoarece microfluviul servește la alimentarea cu apă a localității Gagra, cursul lui a trebuit să fie prelungit. Cu toate acestea Reprua rămîne cel mai scurt fluviu din lume.

UN SISTEM DE RECLAMA?

O editură din Atlanta City (S.U.A.) a anunțat pe cititorii unui roman nou apărut că primul din ei care va putea semnala o greșeală de tipar intenționată în romanul respectiv va căpăta un premiu de 300 de dolari.

În curs de două săptămîni s-au vîndut 20 000 de exemplare, dar pînă azi nimeni nu a semnalat greșeala.

O COLECȚIE RARĂ

Asistenta universitară Lucia Dusa din Cluj posedă o colecție științifică rară, alcătuită din peste 3 000 de bombilide, insecte asemănătoare albinelor, dar cu o coloristică variată, deosebit de frumoasă. Valoarea neobișnuită a colecției este sporită de cele 37 de specii noi, întîlnite pentru prima dată în fauna țării. Speciile Petrorossia dobrogica și Anthrax maculosa, descoperite de colecționară în România, sînt unice în lume. Bombilidele sînt foarte utile agriculturii, fiind bune polenizatoare. S-a stabilit că o astfel de insectă poate vizita 60—70 de flori pe minut.

Colecționara a mai observat, în expedițiile sale, că insectele amintite distrug pe cele dăunătoare, între care lăcusta.

În ultima vreme colecția s-a îmbogățit cu exemplare interesante primite prin schimb din California, Mozambic, Creta și alte regiuni ale globului.

DE-ALE... ALERGIEI

▼ **Henric al III-lea al Franței nu putea să stea singur într-o odaie unde se afla o pisică. În... schimb, amiralul său, ducele d'Epernon leșina la vederea unui iepuraș.**

▼ **Maria de Medicis, regină a Franței, nu putea să sufere vederea unui trandafir, nici chiar în pictură, deși îi plăceau toate celelalte flori.**

▼ **Erasm din Rotterdam, marele gînditor, nu putea să miroasă pește fără să-i apuce frigurile.**

▼ **Boyle, marele savant din secolul al XVII-lea, avea convulsii cînd auzea zgomotul apei ieșind dintr-un robinet.**

▼ **Ivan al II-lea, țarul Rusiei, leșina cînd vedea o femeie.**

▼ **Iacob I, regele Angliei, tremura ori de cîte ori vedea o sabie.**

▼ **Cînd lui Duchesne, secretarul regelui Franței Francisc I, i se dădea să miroasă mere, începea să-i curgă sînge din nas.**

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

SALUT, PRIMĂVARĂ!

Completați căsuțele, din exterior spre centru, cu cuvintele astfel definite:

1) Alb, lucios și cu irizații, scos din unele scoici
2) Licărește pe firmament
3) Hornarul... cu noroc
4) Bijuterie prinsă cu un ac
5) Noroc și la mulți ani!
6) Dar
7) Stînjenei
8) Piatră prețioasă de culoare albastră
9) Cadou pentru amatorii de literatura
10) Ghiocei și viorele
11) Ciucure,
12) Simbol al dragostei
13) Smalț
14) Oaspete al primăverii
15) După aur și argint, pe scara gloriei sportive
16) Considerație, respect

Dacă ați dezlegat corect, veți putea găsi în căsuțele îngroșate... un dar al primăverii.

Ion PASCAL

SFATURI GOSPODĂREȘTI

CREAREA UNOR JOCURI DE LUMINI

Într-un interior se pot realiza jocuri frumoase de lumină cu mijloace care stau la îndemîna oricui. Un bec puternic, adaptat la un vas de flori, de pildă, va arunca razele în sus, împrăștiind în cameră o lumină plăcută. De asemenea, o lampă mică așezată după un acvariu sau un bec situat într-un ungher, de unde va lumina un vas frumos de flori, în care s-au pus cîteva plante verzi, vor produce efecte deosebite.

CURĂȚIREA PETELOR DE SÎNGE

Țesăturile pătate de sînge se înmoaie în apă rece — apa caldă sau cea fierbinte fixează pata — și se spală apoi cu apă caldă și săpun. Stofele se pot curăța de sînge ținîndu-le în apă rece în care am pus puțin amoniac (o lingură la un litru de apă). Petele învechite le scoatem cu apă în care am fiert fasole albă, fără sare.

PE BAZA DE... ALCOOL

Folosind alcoolul, puteți prepara în casă o apă de colonie cu miros plăcut. La 1 litru de alcool se adaugă 15 g de esență de lavandă și 6 g de esență de bergamot. Amestecul se pune într-o sticlă ermetic închisă, care va fi păstrată la loc întunecos, timp de 15 zile. O dată la două zile, sticla va fi scuturată de cîteva ori și repusă la locul ei. Înainte de întrebuințare se adaugă, încetul cu încetul, 250 g de apă distilată, obținîndu-se în felul acesta o soluție cu tăria de 60-70°.

Pentru a preveni apariția punctelor negre și a stringe porii feței puteți întrebuința o loțiune ușor astringentă, pe bază de alcool. Formula acestei loțiuni este: alcool (70°) — 100 g, acid salicilic — 1 g, camfor — 1 g, rezorcină — 0,50 g, tinctură benzoe — 1 g.

Alcoolul se poate utiliza cu foarte bune rezultate în curățirea de praf, depuneri de săpun și alte impurități a obiectelor aurite sau argintate. Procedați astfel: puneți obiectele într-un păhărel cu alcool, iar după cîteva ceasuri le scoateți și le periați, îndeosebi pietrele prețioase, cu o periuță, muiată de asemenea în alcool.

Lentilele ochelarilor se vor curăța mult mai bine dacă vor fi șterse cu un tampon de vată muiată în alcool. După aceea, ele se lustruiesc cu o bucățică de piele de căprioară.

Geamurile vitrinelor și paharele de cristal vor deveni și ele mult mai strălucitoare dacă în apa cu care sînt clătite se adaugă puțin alcool.

Cînd nu aveți timp să vă spălați părul, puteți folosi alcoolul pentru a-l degresa. Umeziți tampoane de vată în alcool și ștergeți cu ele atît pielea capului cît și părul, împărțit în șuvițe. Dacă doriți să înlăturați oboseala picioarelor, fricționați-le zilnic cu alcool.

DI. Leroux își vizitează... propriul monument?

Dispărut pe front în 1940, soldatul francez André Leroux a lăsat o văduvă și trei copii mici la Montendre, unde numele său a fost gravat pe placa de marmură a monumentului închinat celor morți.

Dar după mai bine de un sfert de secol, într-o joi, nu de mult „văduva" Leroux, care trăia singură — copiii săi fiind deja căsătoriți — a fost anunțată că soțul său, de fapt, nu a murit. El este acum în vîrstă de 60 de ani, locuiește la Hanovra (R. F. a Germaniei) unde s-a recăsătorit cu o nemțoaică. Prin urmare, d-na Leroux nu mai este văduvă, iar d-l Leroux este bine. Aflînd de această întîmplare puțin obișnuită, cei din Montendre s-au întrebat dacă „mortul" va veni vreodată să se închine în fața propriului său monument...

Caleidoscop sportiv

▼ *Interogată de un redactor al paginii de humor a ziarului „L'Equipe" asupra cărților literare preferate, cunoscuta recordmană franceză la probele de schi — Marielle Goitschel — ar fi declarat că întotdeauna, înaintea unor concursuri importante, obișnuiește să citească pasagii din cartea „Zăpezi pe Kilimandjaro" de Hemingway. Cu ocazia aceleași anchete, boxerul Casius Clay a răspuns că el preferă romanul „Neînvinsul" de Faulkner...*

▼ *Organizatorii marilor gale de box din Statele Unite, în dorința de a oferi publicului spectator puncte de atracție în plus, angajează deseori frumoase dansatoare care anunță reprizele, suindu-se pe ring în... costume de plajă și agitînd cîte un carton enorm pe care este scrisă cifra rundei ce urmează.*

▼ *Celebrul alergător Bikila Abebe, care s-a remarcat pentru prima oară în mod deosebit la Jocurile olimpice din 1960, cîștigînd proba de maraton, probă ce i-a adus laurii victoriei și cu 4 ani mai tîrziu în cadrul aceleiași mari competiții, locuiește în permanență la Addis Abeba, oraș situat la o altitudine de... 2400 m. El este descendent al unui trib, Galla, care, pornind din centrul Africii a invadat Etiopia la mijlocul secolului al 16-lea, sub împăratul Sersa Denqmel. Bikila Abebe este căpitan în armata etiopiană.*

▼ *Numeroase dintre echipele lumii obișnuiesc să-și asigure cîte o... mascotă. Jaguarul Pancho este mascota unei cunoscute formații de rugbi în 15 din Melbourne (Australia) și dovedește reale aptitudini atît în ce privește prinderea balonului, cît și... păstrarea lui.*

▼ *Cunoscutul atlet columbian Alvaro Meija se antrena într-o zi într-un parc din Lima, cînd se văzu înconjurat de cîțiva polițiști și invitat la comisariat. Acolo, ofițerul de poliție îl învinui de „atentat la pudoare" întrucît — i se preciză — antrenamentul se face în trening și nu în tricou și chiloți, cum procedase el. Incidentul a fost aplanat pînă la urmă, nu însă fără emoții din partea lui Meija...*

MĂRȚIȘOARE

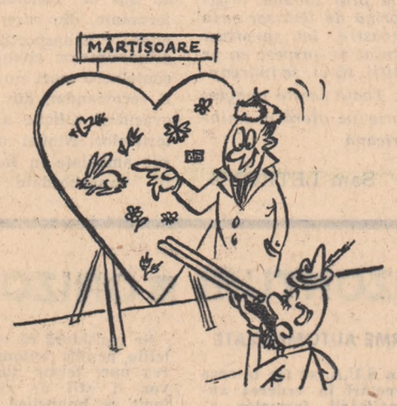

— Acesta?
— Exact!

Desen de T. PALL

— E bună și pentru transplantare?

Desen de Nic. NICOLAESCU

— Crede-mă, e de la „Romarta"!

Desen de F. GRONSKI

Fără cuvinte

Desen de G. BADEA

AVANTAJE IMPORTANTE PENTRU DIFUZORII REVISTEI „AGRICULTURA SOCIALISTĂ"

Direcțiile județene P.T.T.R. anunță că oficiile poștale angajează persoane pentru colectarea și distribuirea abonamentelor individuale la revista „Agricultura socialistă", precum și la celelalte publicații în localitățile rurale fără unități P.T.T.R. (oficii și agenții P.T.T.R.).

Pentru munca prestată se acordă o remiză de 15 la sută din valoarea abonamentelor colectate și distribuite; în anumite condiții, acești angajați beneficiază de toate drepturile sociale ale salariaților permanenți (ajutor de boală, concediu de odihnă, alocații de stat pentru copii, pensii etc.).

Doritorii sînt rugați să se adreseze oficiilor poștale respective, de unde vor primi relațiile necesare și ca urmare să încheie contracte.

De asemenea se pot cere lămuriri și relații revistei „Agricultura socialistă", Piața Scînteii, nr. 1-București.

ABONAȚI-VĂ LA REVISTA

„AGRICULTURA SOCIALISTĂ"

Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții

REVISTELE:

- **Probleme agricole**
- **Horticultura și Viticultura**
- **Zootehnie și medicină veterinară.**

Începînd cu nr. 1 din acest an se găsesc de vînzare la chioșcurile de difuzarea presei și cooperativele de consum.

Reutilată cu utilaj modern, finisaj după ultima tehnică mondială

I.I.S.

„LIBERTATEA"

SIBIU

STR. FÎNULUI 12

PRODUCE:

STOFE FINE, BARBĂTEȘTI ȘI DE DAMĂ, ÎN DESENE VARIATE ȘI MODERNE.

FURNITURI PENTRU CROITORIE — VATĂ — VATELINA — VATIR.

Un pescar care nu exagerează cu lauda

AGRICULTURA PE GLOB

ANGLIA — CERCETĂRI ȘI CERCETĂTORI

O vizită în Anglia, cu cîteva luni în urmă, ca invitat al Consiliului Britanic, a prilejuit tovarășului dr. ing. Nicolae HURDUC, șef de secție la I.C.C.P.T.-Fundulea, cunoașterea a numeroase unități de cercetare și a valoroși oameni de știință cu preocupări în domeniul fiziologiei. Cîteva din aceste preocupări sînt înfățișate în însemnările de față.

CĂLĂTORII DE DOCUMENTARE

Colegiul Wye, Universitatea din Londra, una dintre cele mai vechi școli de agricultură din Anglia (funcționează de peste 500 de ani), determină întreaga viață a orășelului al cărui nume îl poartă. În ciuda acestei vîrste, laboratoarele colegiului sînt înzestrate cu utilaje și aparatură dintre cele mai moderne. E o caracteristică și a laboratoarelor profesorului R. L Wayn, care ne-a vizitat țara acum cîțiva ani, — unul din cei mai mari specialiști din lume în problema folosirii pesticidelor în agricultură, el însuși autor al cîtorva asemenea substanțe brevetate și produse pe scară mondială.

Printre principalele rezultate obținute aici de către prof. R. L. Wayn se numără și stabilirea, la plantele cultivate, a unor deosebiri fundamentale în ceea ce privește metabolismul. Astfel unele specii de plante, tratate cu un acid ariloxibutiric, pot transforma această substanță (prin betaoxidare) într-un acid acetic extrem de toxic, care le provoacă moartea. La alte specii, lipsite de sistemul enzimatic necesar acestei transformări, substanța rămîne nemodificată, planta scăpînd de influența ei toxică. Această constatare stă la baza utilizării erbicidelor selective. Pe acest principiu au fost create două dintre cele mai importante erbicide de tip butiric larg folosite în culturile de cereale și la unele leguminoase.

În aceste laboratoare sînt studiate, de asemenea, și alte aspecte ale modului de acțiune a pesticidelor și în special cele legate de metabolizarea lor în plante. Dirijarea creșterii plantelor cu diversele ei aspecte — urmărirea, de pildă, a acțiunii regulatoare de creștere a unor compuși fenolici, a ioduri-lor etc. — stă, de asemenea, în centrul activității laboratoarelor prof. R. L. Wayn.

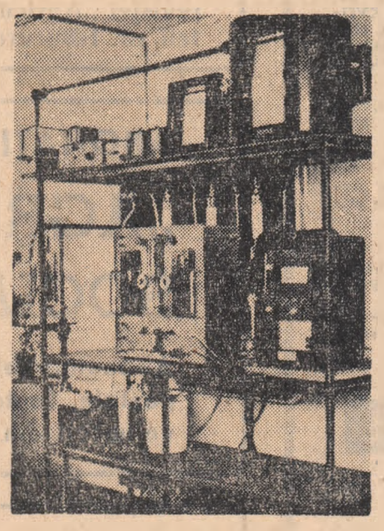

Analizator de gaze în infraroșu, cu înregistrare automată, de tipul celor folosite la Stațiunea experimentală Rothamsted pentru studiul fotosintezei și respirației plantelor, în cîmp sau în laborator.

Stațiunea experimentală de la Rothampsted se preocupă, în cadrul laboratorului de fiziologie, de importante cercetări în domeniul fotosintezei, proces fiziologic cu rol hotărîtor în producerea de materie organică. Laboratorul este înzestrat cu aparate și instalații de înregistrare automată și permanentă a diferiților parametri ai condițiilor de mediu care influențează fotosinteza în cîmp : intensitatea și compoziția spectrală a radiațiilor solare la diferite nivele deasupra solului, deasupra lanului și în lan, viteza vîntului, temperatura, concentrația de bioxid de carbon, deschiderea stomatelor etc. Sub conducerea dr. Monteith a fost realizată aici o instalație de laborator pentru studierea fotosintezei frunzelor izolate, în vederea stabilirii cauzelor care determină trecerea frunzelor în faza de îmbătrînire cînd intensitatea fotosintezei scade.

La aceeași stațiune, secția de botanică dispune de „camere de creștere" create de colectivul de cercetători ai secției. O clădire specială va adăposti 5 asemenea „camere de creștere". Aici plantele vor putea fi cultivate în condiții de temperatură bune, umiditate, concentrație a bioxidului de carbon și nutriție minerală, perfect controlate și dirijate automat, după program, în vederea stabilirii complexului optim pentru asigurarea productivității fitosintetice maxime.

Asemenea instalații în funcțiune deține și secția de botanică a *Universității din Edinburgh*. Rezultat al unei colaborări active între biologi, agronomi, fizicieni și ingineri, „camerele de creștere" de la Edinburgh constituie, în prezent, una dintre cele mai perfecte instalații de acest gen din lume. La Colegiul de agricultură al acestei universități, fiziologii cercetează multiple probleme legate în special de influența condițiilor de nutriție minerală asupra rezistenței la diferite boli a cartofului, principala plantă agricolă a Scoției.

Universitatea din Reading numără printre cercetătorii săi pe renumitul savant fiziolog O.V.S. Heath, care ne-a vizitat țara în urmă cu doi ani. Sînt bine cunoscute în întreaga lume cercetările sale în domeniul fiziologiei pomilor fructiferi și îndeosebi în problemele regimului de apă al plantelor. În prezent, în secția pe care o conduce se desfășoară ample studii legate de activitatea fotosintetică a plantelor, de mișcările stomatelor, de regimul de apă, de rezistența la boli a plantelor.

În general, în toate laboratoarele și unitățile de cercetare vizitate am putut constata o preocupare accentuată pentru asigurarea randamentului științific al cercetărilor, pentru finalizarea practică a tematicilor abordate.

La cooperativa agricolă din Daiam, regiunea Phenianul de Sud (R.P.D. Coreeană), brigada de tractoare e gata de a porni la lucru.

DIN PRESA DE SPECIALITATE

Raționalizarea transportului agricol cu ajutorul conteinerelor și al paletelor

„Deutsche Agrartechnik"

În prezent — scrie autorul articolului, **H. Petersdorff** — se fac eforturi mari pentru reducerea cheltuielilor de transport în agricultură, prin măsuri tehnice și organizatorice. În domeniul tehnic, se urmăresc viteze mai mari de transport, sarcini de transport mai ridicate, precum și ameliorarea tehnicii de încărcare și descărcare. În dezvoltarea tehnicii corespunzătoare s-a avut, pînă acum, în vedere mai puțin utilizarea conteinerelor și a paletelor pentru raționalizarea transportului agricol. Care sînt posibilitățile acestui sistem ?

Mai întîi să precizăm noțiunea : se numesc conteinere (de transport) acele cisterne care se folosesc la circulația mărfurilor, fiind amenajate în mod special în acest scop. În opoziție cu obișnuitele ambalaje, ele au o constituție rezistentă și în funcție de mărime (volumul mai cel puțin 1 m³) și de sistemul de construcție, sînt prevăzute cu uși, cu capace rabatabile, dispozitive de încărcare și descărcare, inele pentru marcare, șine de reazem sub partea inferioară, dispozitive de rulare etc. În felul acesta se asigură o ușoară umplere și golire, precum și o trecere rapidă de la un mijloc de transport la altul. Transportul cu conteinere are avantaje incontestabile, unanim recunoscute.

Care sînt premisele folosirii transportului cu conteinere în agricultură ?

Materialul agricol de transportat implică o serie de probleme în ceea ce privește conteinerul și organizarea transportului, probleme care derivă din trăsăturile specifice ale transportului agricol cum sînt : faptul că produsele agricole necesită un schimb de aer în conteinerul de transport și sînt foarte sensibile la umiditate, incidență solară, înghet și acțiuni mecanice și în consecință trebuie protejate ; dispozitivele elevatoare cu forță portantă mare pentru transbordarea conteinerelor mari nu există în agricultură și nici nu pot fi exploatate în mod rentabil ; aglomerarea de produse agricole condiționate de anotimp nu permite exploatarea continuă a unui efectiv existent de conteinere ; numărul mare de conteinere necesare în perioada de vîrf ar trebui folosite între timp de alte ramuri ale economiei naționale.

Experiențe asupra transbordării diferitelor produse agricole transportabile în conteinere au dus la concluzii interesante, din care citîm cîteva. Transportul în grăsămintelor chimice în conteinere mari nu poate fi recomandat, din cauza evacuării dificile a materialelor. Numai mărfurile ambalate în saci pot fi transbordate mai ușor în conteinere cu ajutorul macaralelor decît prin operații manuale sau cu cărucioare. Transbordarea îngrășămintelor s-ar putea rezolva mai ușor dacă s-ar folosi vagoane de marfă cu acoperiș escamotabil sau vagoane cu podea glisantă.

Folosirea unor plase de o tonă permite rezolvarea rapidă a problemei transbordării cartofilor de consum și a celor de sămînță, în special la descărcarea vagoanelor de către unitățile comerțului cu ridicata. Avantajul plaselor constă în aceea că ele pot fi transbordate cu elevatoare folosite în agricultură. Condițiile sînt mai favorabile cînd recoltarea se face în grămezi, din care produsele se încarcă pe marginea terenului în lăzi, acestea fiind apoi încărcate în mijloace de transport. Pentru transportul legumelor ușor perisabile, pare mai avantajoasă paleta-boxă, ea fiind mai rezistentă decît o ladă și permițînd mecanizarea completă a transporturilor. Această paletă-boxă ar trebui însă confecționată în așa fel încît să corespundă sensibilității la presare și temperatură a legumelor ușor perisabile. În comparație cu transportul în lăzi s-a observat superioritatea evidentă a transportului în pălete, atît în ceea ce privește necesarul de timp de lucru cît și cel de cheltuieli.

Procedeul cel mai productiv — și pentru legumele obișnuite — va fi în viitor recoltarea în grămezi, procedeu la care produsele se sorteaza într-un loc central de unde, apoi, se încarcă în palete.

Experiențele asupra mecanizării operațiilor de încărcare în pomicultura practicată de-a lungul șoselelor au dus la obținerea unor rezultate negative, deoarece se produce o stînjenire a circulației rutiere.

Nu s-a analizat mai amănunțit transportul substanțelor fitofarmaceutice și al furajelor în conteinere. Pentru acest transport pare indicată folosirea unor vehicule speciale cu mecanisme de autodescărcare.

ecouri

INSURECȚIE SAU REPETIȚIE GENERALĂ?

Uimitor paradox vietnamez : a trebuit ca Frontul de Eliberare sau „Vietcongul" să lanseze vreo 40 de batalioane care să asalteze 12 orașe prost păzite din Vietnamul de sud pentru ca occidentalii să descopere că acest F.N.E. există într-adevăr.

Pînă a ajunge aici, orașele sud-vietnameze, care sînt mai degrabă niște tîrguri, sate mari cu o singură stradă, unde căsuțe albe se întind pe kilometri întregi, ca în tot sud-estul Asiei, aceste orașe prelungi erau oarecum calme. Am vizitat Hue ca turist, mi-am cumpărat biletul de intrare cu piaștri și am canotat pe riul Parfumurilor. Sau am străbătut Bam Me Thout pe jos la ora 2 dimineața.

La Saigon numai jeepurile poliției militare și sirma ghimpată aminteau de război. Din cînd în cînd se întîmpla cîte un atentat individual la marginea Cholonului. Atît. Civilii americani se instalau luxos pînă la periferie, pînă și la Gia Dinh, astăzi sub gloanțe, în vile confortabile. Ca și la Hue, ei s-au lăsat prinși de partizani cu mîinile legate.

Războiul începea în orezării, după zone imense în care refugiații se îngrămădeau în jurul orașelor. Două milioane de refugiați.

Într-o săptămînă F.N.E. a tulburat acest echilibru. El a schimbat înfățișarea orașelor. El a semănat îndoiala în ce privește protecția din partea trupelor americane ; a confirmat populației că armata sud-vietnameză nu este capabilă să se mențină, nici măcar în oraș. El a zguduit indiferența unei părți a populației urbane.

Războiul din Vietnam, ca și cel din Indochina, este în general un război rural, o bătălie pentru sate. Și el va rămîne astfel în ciuda schimbării de tactică, lucru normal într-o țară în care 80 la sută din populație trăiește la țară. Războiul era o luptă pe viață și pe moarte pentru cucerirea și păstrarea a 12 milioane de țărani sud-vietnamezi care locuiesc în cele circa 12 000 de sate și cătune. F.N.E. controlează complet mai mult de jumătate din acestea. El ține prea mult la sprijinul populației, apelează la el ; lansează chemări la insurecție. A hotărît oare F.N.E. că a sosit momentul pentru cel de-al treilea stadiu al guerilei revoluționare — insurecția generală ? Și aici trebuie prudență, ca întotdeauna în Vietnam.

Se pare că F.N.E. a inceput o repetiție generală a viitoarei insurecții. El a sondat populația orașelor pentru viitorul atac generalizat. El a declanșat întreaga sa infrastructură, a pus în acțiune toate rotițele, dă maximum într-o bătălie precisă și pentru un timp delimitat. Umăr la umăr, cadrele rurale și regionale, militanții de la oraș, rețelele și celulele F.N.E. au trecut la acțiune deschisă.

Cadrele F.N.E. mizează pe timp. Ei nu vorbesc decît despre viitor, și „astăzi" nu există pentru ei decît în raport cu „mîine", adică „revoluția sud-vietnameză" Acești conducători militari consideră că nu a sosit momentul pentru izbucnirea revoluției rurale în sud. „Trebuie pentru aceasta să se accelereze dezintegrarea guvernului sud-vietnamez la Saigon" — mi-au explicat ei.

Presa europeană își dă acum seama că Vietcongul are o personalitate bine conturată. Oamenii se interesează de acești partizani și își dau seama că reprezintă o viitoare realitate politică. Dar Frontul de Eliberare, cu conducătorii săi, cu aparatul său, cu zonele sale, cu radioul său și agenția sa de presă, cu cele 50 000 de cadre politice există, deja, de 8 ani.

Ofensiva generală actuală nu reprezintă decît un nou act în această piesă lungă, care se joacă de atîta timp

De fapt, F.N.E. a făcut o demonstrație de forță, capitală pentru mentalitatea țărănimii asiatice. Conducătorii săi militari, cadrele sale rurale comentează evenimentul la sate. F.N.E. a redat încrederea țărănimii care începuse să-și pună întrebări. El a scuturat apatia orașelor. A dezorganizat sistemul guvernamental urban, precum și „pacificarea" Și el a reușit acest lucru, pentru că a șlefuit timp de 20 de ani o mașină politică extraordinară, stimulată de o ideologie fundamentală, cadre sigure, o organizație politică închegată și puternică.

Jacques DOYON
(După „Combat")

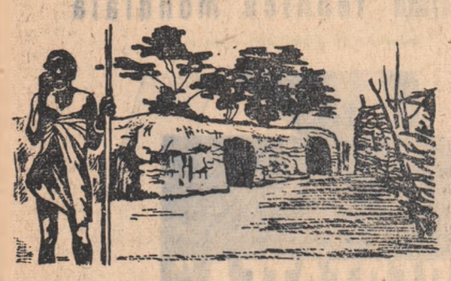

ÎN ȚARA BĂUTORILOR DE SÎNGE

OAMENI, LOCURI, OBICEIURI

Părăsind Nairobi (Kenya), cel mai cochet dintre orașele africane, construit la o altitudine de 1650 m și a cărui climă umedă și călduță permite să crească în tot timpul anului flori minunate, pătrundem în cîmpiile Athi spre regiunea locuită de masai, care controlează vasta rezervație Amboselli. Guvernul a dăruit acestui popor de păstori nomazi, de origine nilo-hamitică, vaste întinderi semideșertice, care la vest de Rift Valley și la sud de Nairobi se întind pînă la poalele muntelui Kilimanjaro.

Întîlnim pe primii masai cu puțin înainte de Namanga ; ei au corpul uns cu un amestec de ocru roșu și urină, părul îmbibat de grăsime, împletit în codițe subțiri, în jurul cărora zboară sute de muște, urechile împodobite cu cercei grei de aramă. Cu un pumnal cu lama scurtă și tăioasă, înfipt la șoldul drept, cu o lance strălucitoare și o măciucă în mînă, ei așteaptă propunerile.

Este, într-adevăr, nevoie de tratative nesfîrșite pentru a reuși să-i fotografiezi. Ei și-au păstrat costumele tradiționale, dar nu disprețuiesc banii : de fiecare dată cînd acceptă să fie fotografiați pretind un șiling. Dacă încerci să-i înșeli se supără foarte tare. Călăuza ne povestește că la ultima sa călătorie un turist care nu s-a supus destul de repede a fost nevoit să cedeze în fața armei cu care îl amenințau și de care masaii nu se despart niciodată. În schimb sînt extrem de ospitalieri.

Colibele lor scunde în formă de tunel, cu gratii din trestie, lipite cu bălegar și pămînt degajă însă un miros atît de respingător încît îți taie pofta să intri în ele chiar pentru o clipă.

Acești războinici de odinioară se străduiesc să-și păstreze tradițiile, deși ei nu mai sînt decît o umbră a ceea ce au fost strămoșii lor. Ei continuă să se hrănească în același fel, sîngele și laptele prins constituind baza hranei lor. Carnea este rezervată numai pentru ospețele care întovărășesc ceremoniile rituale. Din piei, pe care le folosesc în diferite scopuri, își confecționează și toga în care se înfășoară (destul de incomplet de altfel) și sandalele cu care se încalță.

În fața muntelui Kilimanjaro — acoperișul Africii, al cărui cel mai înalt vîrf, Kibo, veșnic acoperit de zăpadă, depășește 6 000 de metri înălțime — stabilimentul turistic „New Lodge Old Tukay" oferă, în inima regiunii Amboselli, 17 cabane și cîteva corturi foarte confortabile. Un foc spectaculos, menit să îndepărteze eventualii patrupezi curioși, se aprinde în fiecare seară în fața barului de lîngă restaurant.

Recomandările sînt destul de severe : trebuie să ai totdeauna la tine o lanternă electrică ca să vezi bine pe ce pui piciorul ; trebuie să inspectezi cu grijă patul, ca nu cumva să se fi cuibărit în el vreun șarpe ; să cercetezi dacă un scorpion nu s-a strecurat în pantofi, într-un cuvînt să te temi de orice vietate.

Un botanist francez care vizitează adeseori regiunea povestește întîmplări care îți fac părul măciucă :

„Anul trecut s-a găsit trupul unui european care, tentat de o noapte deosebit de frumoasă, își scosese bustul afară din cort. Capul i-a fost smuls de un leu înfometat.

Eu însumi — continuă botanistul — am avut de furcă cu un rinocer furios care își vîrîse cornul prin portiera mașinii mele. Săptămîna trecută, un turist imprudent, care s-a apropiat prea mult de un elefant, s-a pomenit cu nasul în... trompa acestuia. Din fericire, pachidermul era în toane bune".

În aceste regiuni trăiesc girafe elegante cu pete roșcate și genele curbate, struți caraghioși și răzbunători, cu pene foșnind ca rochia unei balerine, gazele mlădioase, elefanți maiestuoși, rinoceri totdeauna gata de atac și lei care moțăie pe sub copaci sau devorează o zebră nefericită, privindu-ne ca pe niște ființe ciudate.

...Ne continuăm călătoria pe drumurile Africii. Frumoasa șosea asfaltată se întinde ca o panglică de la Nairobi pînă la Pretoria, în Africa de sud. Lăsăm în urmă Arusha, oraș năpădit de garoafe și alte flori, dominat de muntele Meru (4 600 m) situat la distanță egală de Cairo și Cape Town.

Partea din piața din Arusha în care se vînd intestine, măruntaie, carne și pește este insuportabilă pentru nasul europenilor. Indigenii, în schimb, se împacă foarte bine cu mirosul îngrozitor, delectîndu-se cînd aspiră duhoarea mărfurilor oferite. Nu-i deranjează nici roiurile de muște care bîzîie în jurul capetelor. Dacă te apropii de un indigen și îl rogi în limba swahili „Nawese Kupiga picha" (Aș dori o amintire de la dv... sau așa ceva) și răspunsul este „Hapana" (nu), nu insista, ar putea să te coste scump.

Încerc să îndeplec totuși pe vînzătorii de sulițe, de scuturi din piele de bivol, de coliere din mărgele multicolore, de talismane din păr de elefant, oferindu-le — firește, pentru o fotografie care merită — un preț dublu

Încheiem circuitul african. Iată-ne din nou în Kenya, în parcul Tsavo, cel mai vast din lume (22 000 kmp), unde viața animalelor este sacră ; girafe se plimbă prin savană, oryxi cu coarne în formă de liră sar prin fața mașinii noastre, lei surprinși în timpul ospățului ne privesc ca pe niștre intruși. Alții, sătui, se îndreaptă spre tufișuri. Toate aceste imagini fixate în memorie ne oferă o amintire profund africană.

Sam LETRONE

ORIZONTURI ■ ORIZONTURI ■ ORIZONTURI ■ ORIZONTURI ■ ORIZONTURI

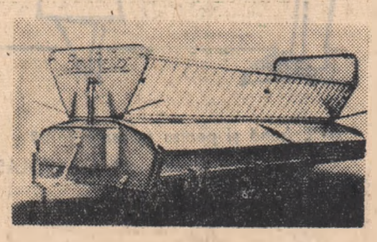

În cursul lunii martie are loc la Paris tradiționalul Salon internațional de mașini agricole. Ca și la edițiile precedente, numeroase firme producătoare vor prezenta cele mai noi utilaje pentru cultura plantelor și creșterea animalelor. Imaginea pe care v-o oferim este o „avanpremieră" : remorca-iesle prezentată de firma Bovi-Reflex. Ea e lungă de 6 metri și e concepută pentru furajarea concomitentă a 16 bovine. Construcția și mobilitatea de care dispune oferă noi posibilități activității în zootehnie.

FERME AUTOMATIZATE

În S.U.A. se fac intense cercetări în vederea automatizării fermelor agricole mari. După părerea omului de știință american, Floyd Duffin, în viitor fermierii vor sta comod într-un turn central, de unde vor conduce prin cablu tractoare și mașini agricole și vor controla calitatea lucrărilor executate. Cablurile electrice îngropate în sol vor fi folosite atît pentru conducerea tractoarelor de la remiză pînă la cîmp, cît și pentru executarea lucrărilor necesare. Astfel, nu va mai fi nevoie ca fermierii să stea la volanul fiecărui tractor, iar pentru a se folosi pe deplin timpul frumos în toiul campaniilor de semănat și de recoltat mașinile vor putea lucra cîte 24 de ore pe zi.

EXPERIENȚE CU DEZINFECTAREA SEMINȚELOR DE PORUMB

Semințele se tratează, înainte de semănat, cu anumite preparate chimice. Dar acestea pot distruge uneori chiar și germenii semințelor.

Pentru a verifica în ce măsură preparatele chimice dăunează semințelor, specialiștii iugoslavi au tratat hibrizii dubli de porumb „Canzas-1859" și „Nebraska-301" cu fungicidul TMGD (50 la sută substanță activă), captan (75 la sută substanță activă) singur și în combinație cu gamexan (cu cîte 20 la sută substanță activă). În experiențe s-au folosit doze de 150, 200 și 250 de grame de preparat pentru tratarea, prin prăfuire, a 100 kg de sămînță.

După trei ani de încercări, s-au tras următoarele concluzii : toate pesticidele încercate au provocat modificarea proceselor fiziologice normale în faza încolțirii semințelor ; în majoritatea cazurilor s-a manifestat o acțiune mai mult sau mai puțin stimulatoare ; o dată cu creșterea dozei preparatului, această acțiune sporește în mod proporțional. Cea mai eficientă acțiune stimulatoare s-a observat în prima fază de germinație a semințelor, iar ulterior a descrescut și, în unele cazuri, a avut chiar un efect depresiv ; cea mai puternică acțiune stimulatoare s-a manifestat cînd sămînța a fost prăfuită cu un amestec de captan și gamexan.

INCUBATOR ȘI CLOCITOR AUTOMATE

Compania olandeză „Confort" din Bakel, specializată în fabricarea de incubatoare și clocitoare automate, a lansat incubatorul V-5 cu o capacitate de 14 364 de ouă. El are un dispozitiv automat de întoarcere a ouălor și reglare a temperaturii.

Un alt produs, clocitorul U 5/3 S, cu o capacitate de 9 072 ouă, are sisteme automate de reglare a umidității și temperaturii. Mașina are trei cărucioare detașabile montate pe roți pivotante și este lesne de curățat.

AGRICULTURA SOCIALISTĂ — publicație săptămînală

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața Scînteii, nr. 1 Telefon : 17 60 10 — 17 60 20

COLEGIUL DE REDACȚIE

Prof. Gh. Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacție), ing. Vasile Ciaușu (redactor șef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing. Triță Făniță, ing. Eugen Grigorescu, ing. Constantin Iftodi, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing. Gh. Moldovan, ing. Tiberiu Mureșan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor șef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

Abonamentele se fac la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenția de publicitate „Editura Scînteia", București, oficiul poștal nr. 45, str. 13 Decembrie, nr. 26, telefon 14 15 16.

TIPARUL : Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"

40.000